

**KOMISJA TURYSTYKI ŻEGLARSKIEJ
ZG PTTK**

BIULETYN

Marzec 2023 r.

NR 42

SPECJALNY

Polskie Towarzystwo Turystyczno-Krajoznawcze
Komisja Turystyki Żeglarskiej

00-871 Warszawa, Kasprowiczka 40, e-mail: ctw@pttk.pl

tel: 22 254 85 95, 602 451 456.

Warszawa, dn. 26.02.2023 r.

Komunikat Nr 1/2023

Koleżanki i Koledzy,

W dniach 3-4 grudnia 2022 r. odbył się XX Walny Zjazd Polskiego Towarzystwa Turystyczno – Krajoznawczego. Zgodnie z obowiązującym Statutem PTTK i Ordynacją Wyborczą Komisja Turystyki Żeglarskiej ZG PTTK postanowiła zwołać Krajową Konferencję Turystyki Żeglarskiej na dzień 25 marca 2023 roku. Konferencja odbędzie się w siedzibie Centrum Turystyki Wodnej PTTK w Warszawie - Stare Bielany, ul. Kasprowiczka 40. Początek obrad godz.11.00

Komisja Turystyki Żeglarskiej ZG PTTK zwraca się, z prośbą o dokonanie wyboru delegata z Waszego Oddziału Żeglarskiego lub Klubu Żeglarskiego (przysługują Wam dwa mandaty) na Krajową Konferencję Turystyki Żeglarskiej PTTK zgodnie z załączonym Regulaminem Konferencji i określonym w nim rozdzielnikiem mandatów.

Zgłoszenie delegata na KKTŻ (druk w załączeniu), poświadczony przez Oddział Żeglarski lub klub żeglarski i macierzysty Oddział PTTK, należy przesłać pisemnie lub elektronicznie, do dnia 10 marca 2023 r. na adres:

Polskie Towarzystwo Turystyczno – Krajoznawcze Zarząd Główny
Komisja Turystyki Żeglarskiej, ul. Senatorska 11, 00-075 Warszawa,
lub: ctw@pttk.pl, w tytule – Krajowa Konferencja Turystyki Żeglarskiej.

Przypominamy o konieczności zabrania na KKTŻ papierowej, podpisanej i ostemplowanej wersji zgłoszenia delegata na Konferencję oraz legitymacji członkowskiej PTTK z opłaconą składką za 2023 r. Tylko oba dokumenty włącznie uprawniają do udziału w Konferencji jako delegat oddziału, klubu.

Delegaci powinni zgłosić się w dniu 25 marca 2025 r. w siedzibie CTW PTTK, najpóźniej do godz. 10.30.

Jednocześnie przesyłamy w załączeniu ANKIETĘ KLUBU ŻEGLARSKIEGO w celu aktualizacji danych.

Z żeglarskim pozdrowieniem
Przewodniczący KTŻ ZG PTTK
Wojciech Skóra

Warszawa 26.02.2023 r.

ANKIETA ODDZIAŁU/KLUBU ŻEGLARSKIEGO PTTK

I. Oddział Żeglarski PTTK lub klub żeglarski oddziału PTTK

.....

Adres:.....

Tel.

E-mail.....

II. Nazwa własna klubu żeglarskiego

.....

.....

Adres do korespondencji:

Tel.....

E-mail.....

Ilość członków klubu żeglarskiego

III. Imię i nazwisko Komandora klubu żeglarskiego

Adres do korespondencji:.....

Tel.....

E-mail.....

*- wszystkie przekazane dane będą służyły wyłącznie do użytku wewnętrznego PTTK (ustawa o ochronie danych osobowych z dnia 29.08.1997r.-D.U. Nr 133, poz.883).

** - ankietę prosimy wypełniać drukowanym pismem.

Do odesłania do KTŻ ZG PTTK

Załącznik nr 1 do uchwały ZG PTTK nr 21/XX/2023 z dnia 20.02.2023 r.

**Regulamin
Krajowej Konferencji Turystyki Żeglarskiej
Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego**

§1

1. Krajowa Konferencja Turystyki Żeglarskiej PTTK (zwana dalej Konferencją) zwoływana jest w celu oceny działalności Komisji Turystyki Żeglarskiej ZG PTTK, (zwanej dalej Komisją) w latach 2018 – 2022, wyboru składu Komisji na lata 2023-2026 oraz ustalenia kierunków działania i przyjęcia wniosków do realizacji w nowej kadencji.

§2

1. Organizatorem Konferencji jest Komisja Turystyki Żeglarskiej Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego.

§3

1. W Konferencji uczestniczą:
 - z głosem decydującym delegaci,
 - z głosem doradczym członkowie ustępującej Komisji (o ile nie są delegatami na Konferencję), członkowie honorowi PTTK, członkowie władz naczelnych PTTK oraz zaproszeni goście.
2. Delegaci oddziałów żeglarskich oraz klubów żeglarskich wybierani są na zebraniach oddziałów, klubów, warunkiem uzyskania mandatu delegata jest przesłanie pocztą elektroniczną na adres: ctw@pttk.pl Karty Zgłoszenia delegata, której wzór stanowi załącznik nr 1 Regulaminu, do dnia 10 marca 2023 r.
3. Ustala się następujący rozdzielnik wyborczy dla delegatów, według zasad:
 - jednostki do 50 członków (włącznie) – 1 mandat,
 - liczące 51-100 członków (włącznie) – 2 mandaty,
 - liczące 101-150 członków – 3 mandaty,
 - powyżej 150 członków – 4 mandaty.
4. Prawo wyboru delegatów na Konferencję przysługuje działającym oddziałom i klubom żeglarskim ujętym w sprawozdaniach TKO dla ZG PTTK za 2021.
5. Komisja Turystyki Żeglarskiej ZG PTTK ma prawo przyznać mandat oddziałowi/ klubowi niewykazanemu w sprawozdaniu TKO za rok 2021, po wcześniejszym udokumentowaniu przynależności do PTTK, zgodnie z § 3, ust. 3.
6. Wykaz oddziałów i klubów żeglarskich uprawnionych do wyboru delegatów na Konferencję stanowi załącznik nr 2 do Regulaminu.
7. Dokumentami uprawniającymi do udziału w Konferencji są:
 - mandat delegata,
 - legitymacja członkowska PTTK z opłaconą składką członkowską za rok 2023,
 - zaproszenie, w przypadku gości.
8. Mandaty wydaje sekretariat Konferencji w dniu jej rozpoczęcia. Dokumentem niezbędnym do wydania mandatu jest zgłoszenie wyboru delegata na Konferencję.

Mandaty nie wydane, są przekazywane komisji mandatowej wraz z listą wybranych delegatów.

9. Delegaci biorą udział w Konferencji na swój koszt lub na koszt jednostki delegującej.

§4

1. Konferencja jest prawomocna, jeśli bierze w niej udział co najmniej połowa wybranych i zgłoszonych delegatów.

2. Uchwały i postanowienia zapadają zwykłą większością głosów przy obecności co najmniej połowy delegatów.

§5

1. Konferencję otwiera ustępujący przewodniczący komisji lub jego zastępca.

2. Delegaci wybierają w głosowaniu jawnym przewodniczącego obrad, jego zastępcę oraz sekretarza Konferencji, którzy stanowią prezydium obrad.

3. Obrady prowadzi przewodniczący Konferencji lub jego zastępca.

4. W celu realizacji spraw objętych porządkiem obrad delegaci wybierają w głosowaniu jawnym komisje Konferencji, każda w składzie 3 osób: mandatową, uchwał i wniosków, wyborczą, skrutacyjną.

5. Komisje wymienione w ust. 4 wybierają ze swego grona przewodniczącego i sekretarza oraz sporządzają protokoły ze swych czynności.

§6

1. Głosowanie jawne odbywa się przez podniesienie mandatu, natomiast głosowanie tajne na przygotowanych kartach wyborczych.

2. Przedmiotem Konferencji mogą być wyłącznie sprawy objęte porządkiem obrad przyjętym przez Konferencję w głosowaniu jawnym.

3. Udzielanie głosu następuje w kolejności zgłoszeń. Przewodniczący Konferencji może udzielić głosu poza kolejnością:

- zaproszonym gościom,
 - członkom władz PTTK,
 - przewodniczącym komisji Konferencji,
- w sprawach formalnych,

innych przypadkach wg uznania przewodniczącego Konferencji.

4. Wnioski formalne mogą dotyczyć wyłącznie formalnego załatwiania spraw będących przedmiotem obrad, a w szczególności:

- spособu prowadzenia obrad,
- przejścia do porządku obrad,
- odroczenia lub przerwania dyskusji,
- czasu trwania dyskusji,
- czasu trwania wystąpień,
- ograniczenia lub zamknięcia liczby dyskutantów,
- głosowania bez dyskusji.

5. Przewodniczący Konferencji poddaje pod głosowanie wniosek formalny po zakończeniu wystąpienia i po wysłuchaniu ewentualnych odmiennych wniosków. Uzasadnienie wniosku formalnego nie może trwać dłużej niż 2 minuty. Po uchwaleniu wniosku o przerwanie dyskusji w danej sprawie nikt więcej nie może zabierać w niej głosu.

6. Wnioski w sprawach formalnych mogą być zgłaszane tylko między wystąpieniami.

9. Wnioski merytoryczne dotyczące spraw objętych porządkiem obrad powinny być składane na piśmie do komisji uchwał i wniosków.

10. Komisja uchwał i wniosków zgłaszane wnioski może wykorzystać przy redagowaniu projektów uchwał przedstawianych Konferencji.

11. Po przedstawieniu przez komisję uchwał i wniosków projektu uchwały Konferencji dopuszcza się jedynie wystąpienia zmierzające do sprecyzowania poprawek i uzupełnień, w tym redakcyjnych, a po ich uchwaleniu przeprowadza się głosowanie nad całością uchwały Konferencji.

12. Postanowienia i uchwały Konferencji nie mogą być sprzeczne z obowiązującymi w PTTK aktami prawnymi i przepisami prawa polskiego.

§7

1. Wybory Komisji, w skład której wchodzi 7 osób, odbywają się w głosowaniu tajnym.

2. Komisja wyborcza przyjmuje zgłoszenia i ustala listę kandydatów.

3. Bierne prawo wyborcze (prawo kandydowania do Komisji) przysługuje wszystkim członkom zwyczajnym PTTK, którzy:

- posiadają ważną legitymację członka PTTK z opłaconą składką członkowską za 2023 rok,

- nie mają nałożonej prawomocnym postanowieniem sądu koleżeńskiego PTTK kary zawieszenia w prawach członkowskich na czas obejmujący okres wyborów.

4. Kandydatów mogą zgłaszać delegaci, ustępująca Komisja oraz członkowie władz naczelnych PTTK, oddziały i kluby żeglarskie PTTK.

5. Zgłoszenie musi mieć formę pisemną i zawierać: imię i nazwisko kandydata, nazwę oddziału PTTK, do którego należy, informacje o działalności kandydata w PTTK, w szczególności w zakresie turystyki żeglarskiej, podpisane przez niego oświadczenie o zgodzie na kandydowanie oraz podpis osoby zgłaszającej.

6. Do zadań Komisji Wyborczej należy:

- przyjęcie zgłoszeń kandydatów do Komisji,

- przedstawienie Konferencji list kandydatów do Komisji oraz charakterystyki działalności turystycznej kandydatów.

7. Po zakończeniu przyjmowania zgłoszeń, ułożoną alfabetycznie listę kandydatów do Komisji zatwierdza Konferencja.

8. Zatwierdzoną przez Konferencję listę kandydatów komisja wyborcza przekazuje komisji skrutacyjnej oraz przewodniczącemu Konferencji.

9. Wybory przeprowadza komisja skrutacyjna, w której skład nie mogą wchodzić osoby kandydujące do Komisji. Komisja skrutacyjna przygotowuje karty do głosowania, umieszczając na nich nazwiska kandydatów w porządku alfabetycznym oraz informuje zebranych o zasadach głosowania.

10. Wybory przeprowadzane są według zasad określonych w ordynacji wyborczej uchwalonej przez ZG PTTK uchwałą nr 171 /XIX/2020 z 4 lipca 2020 r.

§8

1. Bezpośrednio po wyborach Komisji przewodniczący obrad Konferencji zwołuje zebranie konstytuujące Komisji. Wybory przeprowadza komisja skrutacyjna.

2. Wybory przewodniczącego Komisji odbywają się w głosowaniu tajnym, z którego komisja skrutacyjna sporządza protokół.

3. Przewodniczącym Komisji może zostać każdy z jej członków.

4. Po rozdaniu przez komisję skrutacyjną kart do głosowania zawierających nazwiska i imiona wszystkich członków Komisji uprawnieni do głosowania dokonują

wyboru przewodniczącego przez pozostawienie na karcie nie skreślonego nazwiska i imienia osoby, na którą oddają swój głos.

5. Przewodniczącym Komisji zostaje kandydat, który otrzymał największą liczbę głosów i więcej niż połowę ważnie oddanych głosów.

6. Jeżeli w wyborach żaden z kandydatów nie otrzymał wymaganej liczby głosów, zarządza się wybory uzupełniające. W takim przypadku przewodniczącym Komisji zostaje kandydat, który otrzymał największą liczbę głosów.

7. Podział funkcji wśród członków Komisji następuje w głosowaniu tajnym na wniosek przewodniczącego według zasad określonych w ust. 5 - 6.

§9

1. Po wyczerpaniu porządku obrad przewodniczący Konferencji ogłasza zamknięcie obrad.

2. Dokumentami Konferencji są:

- porządek obrad,
- regulamin obrad,
- protokół z obrad,
- protokoły komisji mandatowej wraz z listą obecności delegatów,
- protokoły komisji wyborczej,
- protokół komisji skrutacyjnej z wyborów Komisji oraz ukonstytuowania się Komisji,
- karty do głosowania,
- uchwały i wnioski Konferencji.

4. Przewodniczący obrad Konferencji oraz przewodniczący Komisji Turystyki Żeglarskiej mają obowiązek przekazać w terminie 30 dni od zakończenia Konferencji wnioski oraz skład Komisji do biura Zarządu Głównego PTTK, a dokumentację Konferencji do akt Komisji.

5. Skład Komisji zatwierdza Zarząd Główny PTTK.

§10

1. Regulamin został przyjęty na posiedzeniu Komisji Turystyki Żeglarskiej ZG PTTK w dniu 17 grudnia 2022 r.

§11

Regulamin podlega zatwierdzeniu przez Zarząd Główny PTTK.

Interpretacja regulaminu należy do ZG PTTK, w zakresie postanowień dotyczących przebiegu obrad prawo ich interpretacji przysługuje również prezydium obrad Konferencji.

Sprawozdanie kadencyjne Komisji Turystyki Żeglarskiej ZG PPTTK za okres 24.02.2018- 25.03.2023 r.

24 lutego 2018 roku w Warszawie odbyła się Krajowa Konferencja Turystyki Żeglarskiej PTTK, która dokonała wyboru członków Komisji Turystyki Żeglarskiej Zarządu Głównego PTTK na kolejną kadencję. Komisja ukonstytuowała się w poniższym składzie, zatwierdzonym przez Zarząd Główny PTTK w dniu 10 marca 2018 r.:

- Wojtek Skóra	- przewodniczący	Dąbrowa Górnicza
- Paweł Czudowski	- wiceprzewodniczący	Gniezno
- Barbara Kalinowska	- sekretarz	Warszawa
- Maciej Grzemski	- członek komisji	Olsztyn
- Józef Kwaśniewicz	- członek komisji	Olsztyn
- Józef Ostrowicz	- członek komisji	Poznań
- Mariusz Sulewski	- członek komisji	Bydgoszcz

W trakcie Krajowej Konferencji Turystyki Żeglarskiej przyjęto do realizacji przez Komisję Turystyki Żeglarskiej ZG PTTK w XIX kadencji następujące wnioski:

1. Ustanowić i opracować regulamin odznaki „Żeglarska Rodzina”,
2. Dokonać zmian w regulaminie ŻOT w zakresie przyznawania odznaki:
 - a) dla dzieci do lat 12,
 - b) dla zdobywców dużej złotej ŻOT z trzema lub więcej szmaragdami,
3. Rozważyć możliwość weryfikacji ŻOT drogą elektroniczną,
4. Przygotować i wdrożyć konkurs pn. „Przyjaciel ŻOT”,
5. Kontynuować promocję żeglarstwa PTTK indywidualnego i rodzinnego, a w klubach organizacyjnych – imprezy żeglarskie,
6. Opracować i rozpowszechnić Dekalog Turysty Żeglarza;
7. Opracować zasady konkursu „Indywidualny Rejs Roku”, ustanowić formę wyróżnienia i sposobu publikacji wyników,
8. Dotrzeć do instytucji, stowarzyszeń, związków osób niepełnosprawnych z informacją o ŻOT PTTK.

Komisja Turystyki Żeglarskiej ZG PTTK w 2018 roku, pracowała podczas trzech swoich posiedzeń oraz kilku konsultacji w formie ustaleń internetowych, obecność na posiedzeniach wynosiła: na jednym 85%, na dwóch pozostałych 100%. W jednym posiedzeniu KTŻ ZG PTTK uczestniczył członek ZG PTTK – kol. Jacek Czober, a we wszystkich posiedzeniach członek GKR PTTK- kol. Henryk Motyka.

Od 2018 roku rozpoczęto realizację wniosków przyjętych na Krajowej Konferencji Turystyki Żeglarskiej PTTK, lecz było to w głównej mierze uzależnione od możliwości prawnych i organizacyjnych KTŻ ZG PTTK. Komisja w swej pracy szczególnie skupiała się nad upowszechnianiem turystyki wodnej w różnych środowiskach oraz działań propagujących proekologiczny sposób pływania i przebywania nad wodą.

Wniosek dotyczący ustanowienia konkursu na najlepszy „Indywidualny Rejs Roku” pozostał bez dalszego procedowania, ze względu na dużą liczbę istniejących już tego typu plebiscytów w polskim środowisku żeglarskim.

Komisja postanowiła, że jeszcze bardziej w swych działaniach skupi się na promowaniu idei żeglarstwa turystycznego, połączonego z krajoznawstwem, zwłaszcza wśród dzieci i młodzieży. Szczególną uwagę skupiono nad propagowaniem nowego modelu promocji i rozpowszechnienia Dzienniczków Żeglarskich i Żeglarskiej Odznaki Turystycznej. Nawiązano współpracę z Polskim Związkiem Żeglarzy

Niepełnosprawnych i jego Mazurską Szkołą Żeglarstwa w Giżycku oraz z Yacht Klubem Polski w sprawie przyznawania Popularnej Odznaki ŻOT, na zakończonych z wynikiem pozytywnych, organizowanych przez nich kursach żeglarskich.

Opracowano nowy projekt ulotki o Żeglarskiej Odznace Turystycznej. Wydaje się, że nowy wygląd ulotki nadaje jej swoistą lekkość, stała się bardziej przejrzysta i czytelna. Projekt przygotował i opracował edycyjnie kol. Wojtek Skóra, a nowy wygląd został przychylnie oceniony przez wodniaków i udostępniono ją zainteresowanym w ilości około 2000 szt. podczas licznych imprez żeglarskich oraz targów turystycznych. Przekazano do dystrybucji w klubach. Rozesłano ją również na początku sezonu żeglarskiego do wszystkich klubów żeglarskich PTTK i przystani żeglarskich, nie tylko PTTK. Staraniem KTŻ PTTK uporządkowano archiwum odznaki żeglarskiej, sporządzono pełne zestawienie wszystkich posiadaczy ŻOT, począwszy od stopnia Duża Złota, z czytelnym podziałem na poszczególne stopnie, Przygotowano również bardzo przejrzystą i czytelną tablicę informacyjną z umieszczonymi na niej wzorami odznak ŻOT i nazwiskami posiadaczy Dużej Złotej Odznaki z Szmaragdami oraz statystycznymi danymi dotyczącymi posiadaczy odznaki Dużej Srebrnej i Dużej Złotej ŻOT. Informacje te prezentowane był w 2018 i 2019 r na imprezach targowych, powielone zostały również na stronie www.polskieszlakiwodne.pl administrowanej przez CTW PTTK.

Równolegle prowadzone były akcje promocyjne zakrojone na szerszą skalę a zmierzające do większego spopularyzowania idei Odznaki. Zwrócono się do największych polskich żeglarzy z propozycją zweryfikowania ich stażu żeglarskiego pod kątem zdobycia ŻOT. W wielu przypadkach było to niemożliwe z uwagi na poważne braki wpisów w książeczkach żeglarskich (Krzysztof Baranowski, Joanna Pajkowska, Janusz Zbierajewski, Szymon Kuczyński, Waław Liskiewicz, Krystyna Chojnowska-Liskiewicz i wielu innych). Po szczegółowej weryfikacji uhonorowano 7 osób odznaką Dużą Złotą z co najmniej 2 szmaragdami.

Aby zwiększyć atrakcyjność ŻOT KTŻ ZG PTTK wyszło z propozycją opracowania okolicznościowego dyplomu wręczanemu uroczystie podczas nadania kolejnych odznak Za Wytrwałość, którym towarzyszą kolejne szmaragdy. Wręczanie dyplomów i odznak wysokich stopni odbywa się w siedzibie CTW PTTK podczas uroczystych ceremonii.

W dniu 11 grudnia 2021 r. w siedzibie CTW PTTK odbyła się ważna uroczystości związana z promocją Żeglarskiej Odznaki Turystycznej. Na uroczyste posiedzenie Komisji Turystyki Żeglarskiej zostali zaproszeni żeglarze, którzy mogą poszczycić się zdobyciem największej ilości powtórzeń Dużej Złotej Odznaki ŻOT. Specjalnie przygotowane dyplomy, podkreślające to osiągnięcie otrzymali:

- Wojciech Jacobson – za 25 powtórzeń,
- Henryk Wolski – za 16 powtórzeń,
- Michał Pałczyński - za 15 powtórzeń,
- Ryszard Wabik – za 15 powtórzeń,
- Maciej Grzemski – za 4 powtórzenia,
- Marek Słodownik – za 4 powtórzenia,
- Józef Kwaśniewicz – za 2 powtórzenia

W sprawie konkursu „Przyjaciel ŻOT” zdecydowano, aby połączyć go z promującym wielopokoleniowe żeglarstwo turystyczne konkursem „Żeglarska Rodzina”. Wydaje się, że zintegrowanie idei ŻOT, nagradzania dzieci i młodzieży własnymi odznakami oraz propagowanie rodzinnego, nieśpiesznego pływania połączonego z krajoznawstwem, może przynieść ciekawe efekty i stać się podstawą do sformułowania założeń dotyczących kierunku promocji turystycznego żeglarstwa w PTTK. Potrzebny

jest jednak kilkuletni okres obserwacji i analiz, aby przyjąć szczegółowe zapisy dotyczące upowszechniania turystyki wodnej w różnych środowiskach, propagowaniu ekologicznego sposobu pływania i przebywania nad wodą.

W roku 2019 Komisja Turystyki Żeglarskiej ZG PTTK, pracowała w pełnym składzie podczas kilku konsultacji w formie ustaleń internetowych oraz trzech swoich posiedzeń plenarnych, każdorazowo przy obecności członka GKR kol. Henryka Motyki.

Promocja ŻOT i Polskich Szlaków Wodnych

Promocja dotyczyła również odznak Polskich Szlaków Wodnych: Szlaku Wisły, Odry i Warty, Pętli Wielkopolskiej, Toruńskiej oraz Pętli Żuławskiej i Zalewu Wiślanego.

W 2018 roku sześć istniejących referatów weryfikacyjnych Żeglarskiej Odznaki Turystycznej zweryfikowało łącznie 163 odznaki:

- Popularna - 76 szt.,
- Brązowa - 42 szt.,
- Srebrna - 22 szt.,
- Złota - 4 szt.,
- Duża Srebrna - 5 szt.,
- Duża Złota - 9 szt.,
- Duża Złota z Szmaragdami - 5 szt.

W 2019 roku, KTŻ ZG PTTK konsekwentnie realizowała wnioski przyjęte podczas Krajowej Konferencji Turystyki Żeglarskiej. W pierwszej kolejności zweryfikowano przyznane uprawnienia Instruktora Turystyki Żeglarskiej PTTK. Niestety ze względu na śmierć, wiek lub kondycję zdrowotną, stan kadry zmniejszył się ze 127 do 101 instruktorów. Sytuacja ta ma wielopłaszczyznową przyczynę. Dodatkowo brak nowych, przede wszystkim młodych członków w klubach żeglarskich PTTK oraz kilkuletni okres zdobywania punktów na Srebrną Odznakę ŻOT, uprawniającą do wzięcia udziału w kursie na Instruktora Turystyki Żeglarskiej, spowodował w ciągu ostatnich czterech latach, taki spadek ilościowy kadry programowej. W ocenie Komisji musi minąć jeszcze dwa, trzy lata, aby ponownie nastąpił wzrost przyznawanych uprawnień.

Rozpoczęto również weryfikację oddziałów i klubów żeglarskich. Zadanie jest w realizacji, a główną przeszkodą są nieaktualne, często prywatne dane kontaktowe osób funkcyjnych w klubach. Pełna weryfikacja danych i nawiązanie kontaktów pozwoli KTŻ ZG PTTK na dalece spersonalizowane posunięcia wspierające funkcjonowanie poszczególnych klubów żeglarskich oraz skuteczniejsze promowanie turystyki żeglarskiej.

W styczniu 2019 uchwałą Prezydium ZG PTTK, został zatwierdzony Regulamin i wzór Dziecięcej Odznaki Żeglarskiej PTTK - „OPTYMISTEK”, dla żeglarzy w wieku do 12 lat. Odznaka w formie butonu, o średnicy 25 mm, została wykonana w ilości po 50 szt. dla każdego z trzech stopni: zielonego, żółtego i granatowego. Przygotowano i dołączono do wydrukowanych już Dzienników ŻOT - do wyczerpania nakładu - specjalną wkładkę z regulaminem Odznaki OptymisteK i nowego konkursu KTŻ ZG PTTK – Żeglarska Rodzina. Konkursu, który w swym założeniu ma na celu popularyzację rodzinnego żeglarstwa turystycznego, poznawanie i propagowanie walorów przyrodniczych i krajoznawczych nadwodnych miejsc oraz promowanie ceremoniału, etykiety oraz wartości i tradycji żeglarskich.

Podczas swego ostatniego posiedzenia w listopadzie 2019 r. KTŻ ZG PTTK oceniła przesłane zgłoszenia i rozstrzygnęła konkurs, przyznając dyplom i szklany laur trzynastoosobowej rodzinie Państwa Kwaśniewiczów z Olsztyna.

Regulamin i wzór odznaki „Optymistek” oraz regulamin konkursu Żeglarska Rodzina zostały umieszczone na stronie internetowej Komisji - www.ktz.pttk.pl i Biuletynie nr 37. Biuletyn nr 36 został wydany w pierwszym półroczu 2019r.

Sześć istniejących referatów weryfikacyjnych Żeglarskiej Odznaki Turystycznej zweryfikowało w 2019 r łącznie 72. odznaki ŻOT różnego stopnia: 87. odznak PSW oraz zostało przyznane 43. odznak Optymistek.

Szkolenia i kursy

XXXV Kursu i Zlotu Instruktorów Turystyki Żeglarskiej PTTK „Gołoborze 2018” – 27.09 - 30.09.2018, wzięło udział 52 uczestników, uprawnienia Instruktora Turystyki Żeglarskiej PTTK otrzymały 3 osoby.

XXXVI Kurs i Zlot Instruktorów Turystyki Żeglarskiej PTTK „Soczewka 2019”. 26 - 29.09 2019 r. który na pewno w szczególności zapisze się w pamięci wszystkich uczestników Zlotu. Podczas Zlotu dwoje jego uczestników zawarło związek małżeński.

Zlot w Pszczynie z powodu pandemii nie odbył się.

XXXVII Kurs i Zlot Instruktorów Turystyki Żeglarskiej PTTK „Serpelice 2021” - 30.09 - 3.10.2021 r.

XXXVIII Kurs i Zlot Instruktorów Turystyki Żeglarskiej PTTK „Parowozownia Wolsztyn 2022” 15 – 18.09.2022

Rejsy

XXXIX Rodzinny Rejs Żeglarsko- Motorowodny PTTK „Szlakami Pamięci 1918 - 2018, Wielka Pętla Wielkopolski” – 23.06 - 17.07.2018

XXXX Międzynarodowy Rejs Przyjaźni PTTK „Odra 2019 - rzeka, która łączy” 21.06 - 13.07.2019.

XLI Rejs Żeglarsko-Motorowodny „Gościńce Kanału Elbląskiego i jez. Jeziorak. Pojezierze Iławsko-Ostródzkie” – 4.07 - 23.07.2020,

XLII Rodzinny Rejs Żeglarsko-Motorowodny PTTK „Zalew Koronowski 2021” 3 - 17.07.2021 r

XLIII Rejs Żeglarsko-Motorowodny PTTK „Wielkie Jeziora Mazurskie 2022 - Pływajmy w czystych wodach. Kampania edukacyjna” 25.06 – 16.07.2022

Udział w targach turystycznych

Członkowie Komisji brali udział w przygotowaniach do targów jak i w pracach obsługi stoisk targowych podczas:

-Targów Sportów Wodnych i Rekreacji „Wiatr i Woda” w Warszawie,

-Targów Żeglarstwa i Sportów Wodnych „Boatshow” w Łodzi,

-Międzynarodowych Targów Turystycznych „Ptak Warsaw Expo” w Nadarzynie.

Podczas Międzynarodowych Targów Turystycznych „Ptak Warsaw Expo” w Warszawie, w październiku 2018 r Komisja Turystyki Żeglarskiej ZG PTTK otrzymała zaszczytny tytuł „Organizator Godny Zaufania”, jako wyraz uznania za wieloletnią organizację lub współorganizację różnorodnych krajowych i międzynarodowych imprez turystyki żeglarskiej i motorowodnej.

Wydarzenia

Kol. Wojciech Skóra 8.11.2017 r został powołany do Zespołu Ekspertów Parlamentarnego Zespołu Rozwoju Dróg Wodnych działającego przy Sejmie RP.

Relacje z działalności programowej oraz z organizowanych i patronowanych przez KTŻ imprez żeglarskich i turystycznych są podawane na stronie internetowej Komisji - www.ktz.pttk.pl oraz wielostronicowych Biuletynach KTŻ.

Działalność Komisji Turystyki Żeglarskiej ZG PTTK w 2017 roku udowodniła, że podążając za potrzebami środowiska turystów żeglarzy z pod znaku PTTK, na bieżąco wypełniane są jego postulaty, a nowoczesne podejście do rozwiązywania i realizacji wynikłych problemów świadczy o ogromnym zaangażowaniu członków Komisji.

Znajomość przepisów dotyczących spraw wodnych i rzetelna praktyka żeglarska, dały o sobie znać podczas konsultacji społecznych wielu projektów ustaw i rozporządzeń sygnowanych przez MSiT.

Realizacja zadania programowego „Na szlakach Niepodległości”

Przez cały 2018 rok w PTTK były realizowane przedsięwzięcia związane z hasłem programowym Towarzystwa „Na szlakach Niepodległości”.

XXXIX Rodzinny Rejs Żeglarsko- Motorowodny PTTK „Szlakami Pamięci 1918-2018, Wielka Pętla Wielkopolski” zorganizowany przez Komisję Turystyki Żeglarskiej ZG PTTK, przy współpracy z Centrum Turystyki Wodnej PTTK stał się sztandarową imprezą żeglarzy turystów PTTK. Rejs „Szlakami Pamięci” upamiętniający 100 lecie odzyskania Niepodległości przez Polskę i zwycięskiego Powstania Wielkopolskiego, miał być z założenia imprezą łatwą, przyjemną i promocyjną dla tego szlaku, z bardzo licznym udziałem załóg z całej Polski. Odbywał się pod honorowym patronatem Prezesów Wielkopolskiej Organizacji Turystycznej i Związku Miast i Gmin Nadnoteckich. Niestety bardzo niski stan wody w Warcie ograniczył liczebny udział żeglarzy na jednostkach o zanurzeniu ponad 50 cm, a jednocześnie wiele utrudnień nawigacyjnych bardzo motywowało płynących uczestników do uważnej żeglugi. Warciański odcinek rejsu stał się najlepszym nauczycielem uczącym rozwagi, koleżeństwa i chęci niesienia wzajemnej pomocy. Piętnaście łodzi, w tym jedna załoga z Ukrainy i jedna mieszana załoga polsko-niemiecka, rozpoczęła w dniu 23.06.2018 r rejs w Ślesinie.

Podczas pobytu w Poznaniu odbyła się uroczystość złożenia kwiatów i zniczy przy Pomniku Powstańców Wielkopolskich, by w ten sposób oddać cześć uczestnikom jedynego zwycięskiego powstania i uczcić 100 lecie odzyskania Niepodległości przez Polskę. Uroczystość, pomimo, że bardzo symboliczna była wzruszająca i skłoniła do refleksji na temat wolności, równego traktowania wszystkich obywateli, przestrzegania prawa i konstytucji.

Rejs po 24 dniach żeglugi, pokonaniu około 720 km szlaku i zamknięciu Pętli zakończył się również w Ślesinie, gdzie wszyscy uczestnicy rejsu otrzymali Złote Odznaki „Szlak Pętli Wielkopolskiej”. Komandor rejsu, kol. Wojtek Skóra otrzymał nagrodę Polskiego Związku Żeglarskiego - „Błękitny Spinaker”, w kategorii Najlepszy Rejs Śródlądowy Roku – za organizację i przeprowadzenie rejsu PTTK po wodach Wielkiej Pętli Wielkopolskiej. To już kolejna nagroda Błękitnego Spinakera za organizację imprez i rejsów, nie tylko po wodach śródlądowych.

Udział w targach turystycznych:

Członkowie Komisji brali udział w przygotowaniach do targów jak i w pracach obsługi stoisk targowych podczas:

- Targów Sportów Wodnych i Rekreacji „Wiatr i Woda” w Warszawie,
- Targów Żeglarstwa i Sportów Wodnych „Boatshow” w Łodzi,
- Międzynarodowych Targów Turystycznych „Ptak Warsaw Expo” w Nadarzynie.

Wydawnictwa

Członkowie Komisji Turystyki Żeglarskiej ZG PTTK aktywnie brali udział w przygotowaniu corocznego Kalendarza Imprez Wodniackich PTTK 2018, który został wydany w nakładzie 2000 szt. Kalendarz został rozesłany do oddziałów wodnych i klubów żeglarskich PTTK oraz rozdysponowany podczas wszystkich targów żeglarskich i turystycznych w których brało udział PTTK.

W lutym 2019 r., po raz dziewiąty został wydany, w nakładzie 1500 egzemplarzy Kalendarz Imprez Wodniackich PTTK.

W lutym 2020 r. został wydany po raz dziesiąty w nakładzie 500 egzemplarzy, Kalendarz Imprez Wodniackich PTTK. Wydawnictwo, które z założenia, w większości swego nakładu miało być rozkolportowane podczas Targów Wiatr i Woda, z powodu

ich odwołania pozostało do dyspozycji CTW PTTK. Szkoda, bo kalendarz zawierający wszystkie informacje dotyczące niekomercyjnych i komercyjnych imprez żeglarskich, kajakowych i podwodnych organizowanych przez komisje statutowe ZG PTTK, cieszy się sporym zainteresowaniem wśród turystów wodniaków, nie tylko spod znaku PTTK. Następnie, częściowo zostało rozesłane do oddziałów i klubów wodnych PTTK oraz przekazane zainteresowanym turystom wodniakom podczas ich wizyt w siedzibie Centrum Turystyki Wodnej PTTK. Zdecydowano o równoczesnym umieszczaniu Kalendarza w wersji elektronicznej na stronie głównej PTTK oraz CTW PTTK.

W 2021 r i 2022 r opracowany Kalendarz Imprez Wodnych PTTK przygotowano wyłącznie w wersji elektronicznej i udostępniony na portalach internetowych PTTK.

Ponownie we wrześniu 2018 r kol. Wojciech Skóra uczestniczył w Chersoniu na Ukrainie w regatach imienia Gen. M. Żaruskiego o Puchar Prezydenta RP.

Relacje z działalności programowej oraz z organizowanych i patronowanych przez KTŻ ZG PTTK imprez żeglarskich turystycznych były opisywane na bieżąco na stronie internetowej Komisji - www.ktz.pttk.pl, oraz umieszczane w wielostronicowych Biuletynach KTŻ.

Kontynuując przyjęty przez Komisje projekt „Poznajemy Polskie szlaki Wodne”, w okresie 22.06 - 14.07.2019 r. odbył się XXXX Międzynarodowy Rejs Przyjaźni PTTK „ODRA 2019, rzeka, która łączy”, pod honorowym patronatem Prezesa PGW „Wody Polskie”. Rejs rozpoczął się w Marinie Gliwice i w pierwszym odcinku, obejmującym sześć śluz Kanału Gliwickiego brał udział Prezes Wód Polskich. Jak sam potem stwierdził, było to dla niego cenne doświadczenie, gdyż naocznie mógł się przekonać, jak odbywa się śluzowanie i jak nie są dostosowane do turystyki wodnej, obiekty hydrotechniczne nie tylko na Odrze.

Bardzo niski stan wody w Odrze ograniczył liczebny udział żeglarzy na jednostkach o zanurzeniu ponad 50 cm, ale jednocześnie wiele utrudnień nawigacyjnych bardzo motywowało płynących uczestników do uważnej żeglugi. Odrzański odcinek rejsu stał się najlepszym nauczycielem uczącym rozwagi, koleżeństwa i chęci niesienia wzajemnej pomocy.

W związku z tym, że w 2019 r nie odbył się, z różnych przyczyn Flis Odrzański, rejs PTTK godnie przejął rolę promującą Księżną Polskich rzek i był bardzo uroczysto witany przez władarzy Szczecina, podczas odbywających się w dniach 14 - 15 lipca Dni Odry. W rejsie, na 14 jednostkach udział wzięło 43 uczestników, żeglarzy i motorowodniaków z całej Polski, którzy podczas uroczystego zakończenia rejsu na Wałach Chrobrego otrzymali Złote Odznaki „Szlak Odry 741,6 km”, za jednorazowe przepłynięcie całego szlaku Odry. Komandor rejsu, kol. Wojtek Skóra otrzymał nagrodę Polskiego Związku Żeglarskiego - „Błękitny Spinaker”, w kategorii Najlepszy Rejs Śródlądowy Roku – za organizację i przeprowadzenie rejsu PTTK po rzece Odrze. To już kolejna nagroda Błękitnego Spinakera za organizację imprez i rejsów PTTK.

W dniach 26-29.09. 2019 roku miał miejsce XXXVI Kurs i Złot Instruktorów Turystyki Żeglarskiej PTTK „Soczewka 2019” w Soczewce koło Płocka. Kurs i zlot bardzo nietypowy w swoim przebiegu. Po raz pierwszy podczas corocznego szkolenia i spotkania Instruktorów Turystyki Żeglarskiej PTTK oraz uczestników imprez organizowanych przez KTŻ ZG PPTK, obył się ślub a potem niewielkie przyjęcie weselne. Dwoje z naszych wieloletnich uczestników rejsów postanowiło podczas zlotu złożyć, w obecności zaprzyjaźnionego wójta gminy Słupno, przysięgę małżeńską. Dla wszystkich była to niesamowita niespodzianka, gdyż o przygotowaniach i organizacji samej uroczystości wiedziało tylko pięć osób: młodzi, świadkowie i komandor rejsu.

Jak zawsze podczas naszych żeglarskich spotkań jeden dzień przeznaczony był na turystykę i krajoznawstwo. Przy sprzyjającej pogodzie zwiedzaliśmy okolice Płocka

i Pojezierze Dobrzyńskie, miejsca piękne, tajemnicze, często takie, o których nawet nie wiedzieliśmy, że istnieją. Nie każdy mógł wcześniej być w przystani żeglarskiej pod dachem - we Włocławku, czy oglądając świątynie mariawitów w Płocku. A żywiołowość i werwa pani Sylwii, naszej przewodniczki, która oprowadzała nas i opowiadała o historii mijanych miejsc, była godna pozazdroszczenia. Doskonała znajomość zabytków, liczne tzw. „smaczki” tylko uatrakcyjniały wycieczkę. Obowiązkowym punktem Złotu było corocznie przeprowadzane szkolenie z bezpieczeństwa i ratownictwa na jachcie, zasad udzielania pierwszej pomocy przedmedycznej i meteorologii. W Kursie i zlocie udział wzięło 65 uczestników.

Jak co roku, od dziewięciu już lat kol. Wojtek Skóra w połowie września uczestniczył w ukraińskim Chersoniu w regatach im. gen. M. Zaruskiego o Puchar Prezydenta RP. W regatach, o tyle nie typowych, bo rozgrywanych na rzece Dniepr, która w tym miejscu ma około 400 m. szerokości, po której pływają dość duże morskie jednostki.

Corocznie w chersońskich regatach uczestniczy około 50 – 60 jachtów, a ich przebieg zawsze wywołują ogromne emocje, zwłaszcza w najliczniej obsadzonej klasie jachtów o wyporności powyżej 1 T oraz na jachtach mieczowych, w znakomitej większości z polskim rodowodem. Podsumowanie regat, jest zawsze bardzo uroczyste, połączone z licznymi nagrodami i wyróżnieniami. Kol. Wojtek Skóra podczas tej uroczystości zawsze przypomina postać gen. M. Zaruskiego i podkreśla rolę jaką w wyszkoleniu całej szerzy, nie tylko polskich żeglarzy odegrał Generał. Od kilku lat przywozi dla wszystkich uczestników regat i organizatorów specjalnie przygotowane a mało znane na Ukrainie, butony o treści nawiązującej do osoby gen. M. Zaruskiego i miasta Chersonia. W 2019 roku dodatkową nagrodą było szklane trofeum dla najstarszego uczestnika regat, z dedykacją w języku ukraińskim. Szczególnym wyróżnieniem dla zwycięzców poszczególnych klas, które jest bardzo cenione, jest możliwość zrobienia sobie zdjęcia z okazałym Pucharem Prezydenta RP.

Wspólne z CTW PTTK, Komisja Turystyki Żeglarskiej przygotowała specjalne wydawnictwo informacyjne dla komandorów rejsów, spływów i innych osób odpowiedzialnych za bezpieczeństwo podczas imprez wodnych organizowanych przez ogniwa PTTK. Na 76. stronach broszury „Zasady udzielania Pierwszej Pomocy Przedmedycznej - przyczyny i skutki możliwych zagrożeń występujących podczas uprawiania turystyki wodnej”, opisano przyczyny i następstwa oraz sposoby postępowania w przypadku między innymi: oparzeń słonecznych, hipotermii, tonięć, zatruc pokarmowych, zwichnięć lub złamań kończyn, udarów, zawałów serca, innych. W pierwszej części broszury wymieniono przepisy prawne, podkreślając znaczenie i konsekwencje wynikające z ich przestrzegania, w sytuacji udzielania pierwszej pomocy przedmedycznej.

Członkowie Komisji uczestniczyli w przygotowaniach do targów jak i obsłudze stoisk targowych podczas:

- Targów Sportów Wodnych i Rekreacji „Wiatr i Woda” w Warszawie,
- Targów Żeglarstwa i Sportów Wodnych „Boatshow” w Łodzi,

Dla Komisji najważniejszym, dorocznym wydarzeniem wystawienniczym są wiosenne Targi Wiatr i Woda w Warszawie, podczas których odbywa się Gala rozdania nagród w konkursie „Nagroda Przyjaznego Brzegu”. Jest to bardzo absorbujący okres, gdyż ilość zadań jakie stawiane są przed członkami Komisji jest ogromna. Zaczynając od przygotowania nagród dla laureatów NPB, poprzez pomoc w zabudowie stoiska, jego obsługa, udział w gali czy też potem udział w debacie „Co zrobić, aby polskie brzegi stały się jeszcze bardziej przyjazne”

W 2019 r turyści wodniacy z pod znaku PTTK, obchodzili jeszcze jedną bardzo ważną datę. 29. marca swe 90 urodziny obchodził nasz Przyjaciół, żeglarz, wodniak Ryszard Grzegorzewski. Żeglarz, który na swym własnoręcznie zmodyfikowanym

jachcie Nash 20, o dumnej nazwie Gniewko Radosław, przez ostatnie kilkanaście lat, co rocznie czynnie uczestniczy we wszystkich rejsach organizowanych przez KTŻ ZG PTTK.

Podsumowując działalność Komisji Turystyki Żeglarskiej ZG PTTK w 2019 roku, można stwierdzić, że jej działalność w pełni wypełniła zadania pokładane przez ZG PTTK.

Komisja Turystyki Żeglarskiej ZG PTTK w 2020 r. odbyła dwa posiedzenia plenarne i udzieliła trzech konsultacji w formie ustaleń internetowych, przy 100% obecności i pracowała w niezmienionym składzie.

Już początek 2020 roku mocno zweryfikował roczny plan pracy KTŻ ZG PTTK. Postępująca pandemia koronawirusa spowodowała odwołanie marcowych Targów Wiatr i Woda i co za tym idzie galę wręczenia laurów w konkursie „Nagroda Przyjaznego Brzegu”. Nie odbyło się również planowane w tym terminie posiedzenie KTŻ ZG PTTK.

Wprowadzone w tym czasie ogromne ograniczenia w przemieszczaniu się ludności, strach przed skutkami pandemii mocno ograniczył kalendarz imprez wodniackich. Wiele imprez zostało całkowicie odwołanych, niektóre przeniesione na inny termin, jeszcze inne odbywały się w mocno ograniczonym składzie. Również pod dużym znakiem zapytania, pomimo zakończonych przygotowań organizacyjnych, stała realizacja sztandarowego rejsu żeglarskiego PTTK.

Przy wszystkich tych obostrzeniach i utrudnieniach KTŻ ZG PTTK przeorganizowała sposób realizacji przyjętych zadań, rozdzieliła je ponownie, kierując się tym razem indywidualnymi możliwościami i umiejętnościami pracy w sieci, poszczególnych członków komisji. Przyniosło to bardzo szybko wymierne efekty, została przeprowadzona weryfikacja stanic wodnych i klubów żeglarskich PTTK. Niestety potwierdziła się smutna prawda: ubywa nam klubów żeglarskich, zwłaszcza przy niegdyś działających prężnie zakładach pracy, za to znacznie zwiększyła się średnia wieku członków tych klubów. I nie ma tutaj prostej przyczyny, bezlitosne realia ekonomiczne wymuszają na zarządach przedsiębiorstw daleko idące oszczędności, które przede wszystkim dotyczą sfery nieprodukcyjnej. Dodatkowo brak innego zewnętrznego źródła dofinansowania bieżącej działalności, postępujące starzenie się klubów, a często panująca w nich hierarchiczność oraz dekapitalizacja posiadanego sprzętu pływającego lub wręcz jego brak, nie przyciąga a wręcz niekiedy odstręcza nowych, młodych kandydatów na członków klubów żeglarskich PTTK.

Pomimo ograniczonej ilości przeprowadzonych w 2020 r. imprez wodnych, prowadzona była ulotkowa akcja informacyjna, przypominająca i zachęcająca do zdobywania odznak żeglarskich ŻOT i dziecięcych odznak Optymisteń oraz odznak Polskich Szlaków Wodnych: Szlaku Wisły, Odry i Warty, Pętli Wielkopolskiej, Toruńskiej oraz Pętli Żuławskiej i Zalewu Wiślanego. Równocześnie bezpłatnie rozprowadzono specjalne wydawnictwo informacyjne dla komandorów rejsów, spływów i innych osób odpowiedzialnych za bezpieczeństwo podczas imprez wodnych organizowanych przez ogniwa PTTK. Na 76 stronach broszury pt. Zasady udzielania Pierwszej Pomocy Przedmedycznej – przyczyny i skutki możliwych zagrożeń występujących podczas uprawiania turystyki wodnej.

Nie wszystkie z sześciu istniejących referatów weryfikacyjnych Żeglarskiej Odznaki Turystycznej przeprowadziło weryfikację przesłanych do nich dzienniczków Żeglarskich, nie mniej jednak w 2020 r. zweryfikowało łącznie 57 odznak ŻOT różnego stopnia, 115 odznak PSW oraz zostały przyznane 43 odznaki Optymisteń.

Chcąc wyróżnić graficznie nowy konkurs KTŻ ZG PTTK – Żeglarska Rodzina, który w swym założeniu ma na celu popularyzację rodzinnego żeglarstwa turystycznego, przygotowano logotyp konkursu.

Kontynuując przyjęty przez komisję wieloletni projekt „Poznajemy Polskie Szlaki Wodne”, przy poluzowanych rygorach czasu pandemii, w okresie 4-25.07.2020 r. odbył się XXXXI Rejs Żeglarsko-Motorowodny PTTK „Gościńce kanału Elbląskiego i jez. Jeziorak”. Pojezierze Ławsko-Ostródzkie, z honorowym patronatem prezesa PGW „Wody Polskie” i burmistrza Miasta Ława. W rejsie, na 11 jednostkach udział wzięło 31 uczestników, żeglarzy i motorowodniaków z całej Polski, którzy chcieli poznać jeszcze nieznane przez nich zakątki jez. Jeziorak, Pojezierza Ostródzkiego, jez. Mały i Duży Szelaąg, przepłynąć jedynym tunelem wodnym w Polsce czy skosztować podczas postoju na Buczyńcu wielce smakowitych potraw przygotowanych z hodowlanych ślimaków. Po wyslipowaniu się łodzi w pobliskiej miejskiej przystani OSIR Ława, załogi odjechały do swych macierzystych portów. Komandor rejsu, Wojciech Skóra, za organizację i przeprowadzenie rejsu PTTK po Pojezierzu Ławsko-Ostródzkim otrzymał nagrodę Polskiego Związku Żeglarskiego „Błękitny Spinaker”, w kategorii Najlepszy Rejs Śródlądowy Roku.

Niestety, ze względu na przepisy epidemiologiczne dotyczących pandemii Covid-19, nie odbył się planowany na koniec września Kurs i Zlot Instruktorów Turystyki Żeglarskiej PTTK w Pszczynie. Również z tego samego powodu kol. Wojciech Skóra nie wziął udziału w ukraińskim Chersoniu w X regatach im. gen. M. Zaruskiego o Puchar Prezydenta RP.

W 2020 r turyści wodniacy spod znaku PTTK, świętowali bardzo ważną datę. 27 stycznia swe 90 urodziny obchodził nasz przyjaciel, żeglarz, wodniak, wieloletni członek KTŻ ZG PTTK Wojciech Kuczkowski, autor książek i publikacji, przede wszystkim Przewodnika dla żeglarzy po Wielkich Jeziorach Mazurskich, wydawnictwa, które na wiele lat stało się prawie biblią szuwarowych żeglarzy. Inicjator i współorganizator projektu związanego z wejściem Polski w 204 roku do Unii Europejskiej pt. Powitanie Unii na Wodach Polski, który pokazywał i zapraszał zachodnich wodniaków na polskie wody.

Podczas swego ostatniego posiedzenia KTŻ ZG PTTK w listopadzie 2020 r. odbyła się uroczystość wręczenia Józefowi Kwaśniewiczowi Medalu 100 lecia urodzin Karola Wojtyły za zainicjowanie na terenie Olsztyna mszy żeglarskich, skupiających zawsze duże rzesze turystów wodniaków. Medal wręczał nasz kolega Maciej Grzeski. Informacje o wszystkich podjętych inicjatywach i zrealizowanych zadaniach, umieszczone zostały na stronie internetowej Komisji - www.ktz.pttk.pl oraz Biuletynie nr 38 i 39 KTŻ ZG PTTK.

Podsumowując działalność Komisji Turystyki Żeglarskiej ZG PTTK w 2020 roku, można stwierdzić, że przyjęty kierunek działania komisji, przede wszystkim nakierowany na promowanie żeglarstwa i turystyki wodnej wśród najmłodszych, pomimo wielu ograniczeń spowodowanych pandemią i wywołanych przez nią trudnościami finansowym Towarzystwa, powoli przynosić zakładane efekty. Również znajomość przepisów dotyczących spraw wodnych i rzetelna praktyka żeglarska, dały o sobie znać podczas prac w Zespole ds. Turystyki Wodnej przy PGW Wody Polskie czy konsultacjach społecznych kilku projektów ustaw i rozporządzeń sygnowanych przede wszystkim przez Ministerstwo Infrastruktury i Ministerstwo Rozwoju Technologii i Pracy.

Komisja Turystyki Żeglarskiej ZG PTTK w 2021 r. odbyła dwa posiedzenia plenarne i 5 spotkań konsultacyjnych w formie ustaleń internetowych, i przy 86% obecności pracowała w również w niezmienionym składzie. Niestety choroba własna, a potem męża bardzo ograniczyła udział w pracach komisji kol. Barbary Kalinowskiej.

Mocno limitowane środki finansowe przyznane Komisji na działalność statutową, wymusiły niekonwencjonalne rozwiązania dotyczące jej działalności. Oparliśmy się przede wszystkim na wspólnych konsultacjach telefonicznych i telekonferencjach.

Także w 2021 r, nie odbyły się marcowe Targi Wiatr i Woda, nie było więc okazji spotkać się z licznie przyjeżdżającymi na targi indywidualnymi żeglarzami oraz przedstawicielami klubów żeglarskich PTTK i wymienić się opiniami na temat zbliżającego się, kolejnego nietypowego sezonu żeglarskiego, obarczonego wszystkimi ograniczeniami związanymi z pandemią covid.

Z wiedzy uzyskanej z różnych źródeł, dowiedzieliśmy się niestety, że kilka planowanych imprez żeglarskich zostało całkowicie odwołanych, niektóre przeniesione na inny termin, jeszcze inne odbędą się w mocno ograniczonym składzie. Budziło to nasz duży niepokój, gdyż zachowanie ciągłości, odbywających się czasami od wielu lat projektów, jest ważnym argumentem dla uczestników, aby wziąć udziału w imprezie. Nie odbyła się również w tym terminie gala wręczenia laurów w konkursie Nagroda Przyjaznego Brzegu. Została przeniesiona na sierpień 2021 r, na finał V Festiwalu Wisły na toruńskim Bulwarze Filadelfijskim. W gali wzięło udział 17 laureatów i wielu zaproszonych gości, z panem Michałem Zalewskim, prezydentem Miasta Toruń, na czele.

Pogarszająca się sytuacja ekonomiczna, mocno starzejąca się kadra programowa istniejących klubów żeglarskich, zwłaszcza wchodzących w skład oddziałów PTTK zlokalizowanych przy zakładach pracy, mocno rzutuje na ich aktywność, wręcz gotowość do dalszej działalności. Zbliżająca się kampania wyborcza w PTTK i kończąca się kadencja komisji, wymogła na nas potrzebę ponownej, pełnej weryfikacji istniejących klubów żeglarskich i członków, na rzecz ustalenia liczby delegatów na Krajową Konferencję Turystyki Żeglarskiej PTTK. Zadanie to zostało zrealizowane i według posiadanego wykazu, w KKTŻ powinno wziąć udział 45 delegatów.

Pomimo skromnej ilości przeprowadzonych w 2021 r. imprez wodnych, KTŻ ZG PTTK starała się utrzymywać stały kontakt z organizatorami rejsów i imprez żeglarskich, aby kontynuować ulotkową akcją informacyjną, przypominającą i zachęcającą do zdobywania odznak żeglarskich ŻOT i dziecięcych odznak Optymistek oraz odznak Polskich Szlaków Wodnych: Szlaku Wisły, Odry i Warty, Pętli Wielkopolskiej, Toruńskiej oraz Pętli Żuławskiej i Zalewu Wiślanego.

Zdobywanie Żeglarskiej Odznaki Turystycznej (ŻOT) ma na celu zachęcenie żeglarzy do uprawiania turystyki wodnej. Staramy się zachęcić żeglarzy, przede wszystkim młodzież, do aktywności na wodzie połączonej z krajoznawstwem.

Sześć istniejących referatów weryfikacyjnych Żeglarskiej Odznaki Turystycznej zweryfikowało łącznie 51 odznak ŻOT różnego stopnia, 122 odznak Polskich Szlaków Wodnych oraz zostały przyznane 29 odznaki Optymistek różnego stopnia.

W maju 2021 r turyści wodniacy spod znaku PTTK, ponieśli dużą stratę osobową. Po długiej i ciężkiej chorobie, odszedł na wieczną wachtę kol. Wojciech Kuczkowski żeglarz, wodniak, wieloletni członek KTŻ ZG PTTK. Autor książek i publikacji związanych z żeglarstwem, inicjator i współorganizator projektu związanego z wejściem Polski w 2004 roku do Unii Europejskiej pt. Powitanie Unii na Wodach Polski.

Kontynuując przyjęty przez komisję wieloletni projekt żeglarski „Poznajemy Polskie Szlaki Wodne”, po 15. latach nieobecności rejsów PTTK na Zalewie Koronowskim wybrano ten akwen jako doskonałe miejsce nadające się na kameralny, rodzinny rejs.

Jednak ograniczenia spowodowane pandemią koronawirusa covid 19 mocno limitowały ilość jednostek mogących wziąć udział w rejsie, który został przeprowadzony w okresie 3 - 17.07.2021 r. pod nazwą LXII Rodzinny Rejs Żeglarsko-Motorowodny PTTK „Zalew Koronowski 2021”. Łącznie odliczyło się dziewięć jednostek, pięć łodzi

żaglowych i cztery motorowodne. Ekipa żeglarzy od lat wspólnie pływających ze sobą, doskonale się znających i chcących ze sobą przebywać.

Z założenia rejs miał charakter rodzinny, spokojny i nastawiony na spędzenie jak najwięcej wspólnych chwil. Ze względu na mocno ograniczoną możliwość wyboru miejsc postojowych na Zalewie, jego specyficzne ukształtowanie: wiele wąskich przesmyków i odnóg, zatok i połączonych kanałami niewielkich jezior, bardzo niskie przejście pod mostem w kierunku Zamrzenicy, trasa rejsu musiała być tak przygotowana, aby uczestnicy nie musieli dwa razy nocować w tym samym miejscu. Jak najmniej pływać swoim śladem, jak najwięcej odwiedzić przepięknych, cichych zakątków Zalewu Koronowskiego, z krystalicznie czystą wodą. Czystość wody i nieskazitelną przyrodę oraz mnóstwo czasu dla siebie i wspólnie spędzanych chwil, pozwoliły nam beztrudno odpocząć i naładować własne akumulatory, tym bardziej, że cały czas na plecach czuliśmy oddech nieprzemijającej pandemii. Komandor rejsu, Wojciech Skóra, za organizację i przeprowadzenie rejsu PTTK po Zalewie Koronowskim otrzymał wyróżnienie w konkursie Polskiego Związku Żeglarskiego „Błękitny Spinaker”, w kategorii Najlepszy Rejs Śródlądowy Roku.

Po rocznej przerwie spowodowanej pandemią covid -19, w dniach 30.09 – 3.10.2021 r. odbył się XXXVII Kurs i Zlot Instruktorów Turystyki Żeglarskiej PTTK. Obstrzeżenia związane z lockdownem, mocno ograniczyły wybór miejsca, gdzie moglibyśmy się spotkać. Wrócić do wspomnień z zeszłego i tegorocznego rejsu, a przede wszystkim odświeżyć praktyczną wiedzę dotyczącą bezpiecznego zachowania się na jachcie, umiejętność oceny zjawisk meteorologicznych, zasad udzielania pierwszej pomocy przedmedycznej, użycia defibrylatorów AEG i sprawność w zastosowaniu pozycji bocznych ustalonych.

Wybrano ośrodek wypoczynkowy w Serpelicach, miejsce nam doskonale znane z pobytu sprzed ośmiu lat. Ośrodek pięknie położony nad Bugiem, bardzo zadbane z mnóstwem zieleni. Położenie i atrakcje ośrodka to jedno, najważniejszym argumentem przy wyborze miejsca było podejście właścicieli do przyjmowanych gości. Gościnność i chęć spełniania prawie każdej prośby, to jedno, drugie to wyżywienie – swojskie, do tego nie do przejedzenia. Zakwaterowanie w dwuosobowych pokojach w głównym budynku, ich wysoki standard i widoki z okien na pewno zadowolili każdego uczestnika Kursu i Zlotu. Jak zawsze w programie zlotu jeden dzień został poświęcony na poznanie regionu, w którym się spotykamy.

Nie do końca udało się zrealizować pomysł na wycieczkę wodno-konną w górę rzeki Bug. W założeniu połowa uczestników miała jechać bryczkami wzdłuż rzeki, na jej przełomie w okolicach Gnojna, druga część miała płynąć katamaranem dostosowanym do pływania po Bugu. W umówionym miejscu mieliśmy się zamienić środkami lokomocji, aby poznać z różnej perspektywy przepiękne miejsca Podlasia. Niestety obowiązujące obstrzeżenia w poruszaniu się, w rozszerzonej, zamkniętej strefie przygranicznej, uniemożliwiły to nam. Na szczęście każdy z uczestników zlotu mógł zobaczyć Podlasie od strony wody i kozła woźnicy.

Blok zajęć obejmował wykład kol. M. Grzemskiego na temat bezpieczeństwa na jachcie, pokaz środków bezpieczeństwa pośredniego i własnego żaglarzy, pirotechniki oraz środków i sposobów wzywania pomocy oraz podstaw meteorologii. Bardzo ciekawy wykład trwał prawie 2,5 godziny i wzbudził ogromne zainteresowanie wszystkich uczestników Kursu i Zlotu. W zajęciach wzięło udział dwoje kandydatów na Instruktorów Turystyki Żeglarskiej PTTK, reprezentujących dwa skrajnie odległe regiony Polski: Cieszyn i Olsztyn. Drugą część szkolenia przeprowadzona przez kol. Wojtkę Skórę, uzupełniły zajęcia z udzielania pierwszej pomocy przedmedycznej, użycia defibrylatorów serca oraz przypomnienie pozycji bocznych ustalonych, zapewniających

bezpieczne oczekiwanie poszkodowanego na przybycie profesjonalnej pomocy medycznej.

Jednocześnie wśród uczestników zlotu rozprowadzono specjalnie przygotowane wydawnictwo informacyjne kierowane do komandorów rejsów, spływów i innych osób odpowiedzialnych za bezpieczeństwo podczas imprez wodnych organizowanych przez ogniwa PTTK. W 76. stronicowej broszurze pt. „Zasady udzielania Pierwszej Pomocy Przedmedycznej – przyczyny i skutki możliwych zagrożeń występujących podczas uprawiania turystyki wodnej”, omówiono obowiązujące przepisy prawne dotyczące sytuacji udzielania pierwszej pomocy przedmedycznej, akcentując znaczenie i konsekwencje wynikające z ich nieprzestrzegania. Opisano czynniki i następstwa oraz sposoby postępowania w przypadku między innymi: oparzeń słonecznych, hipotermii, tonięć, zatruc pokarmowych, zwichnięć lub złamań kończyn, udarów, zawałów serca, innych.

Po przeprowadzonej rozmowie kwalifikacyjnej przyjęto w poczet kadry żeglarskiej PTTK dwoje nowych instruktorów, którym wręczono odznaki instruktorskie i proporzycyki turysty żeglarza PTTK. Łącznie KTŻ ZG PTTK posiada około 120 Instruktorów Turystyki Żeglarskiej PTTK.

W krótkiej przerwie pomiędzy wykładami pokazana została nierdzewna kotwica z metrowym nierdzewnym łańcuchem kotwicznym, wykonana przez naszego nestora rejsów i zlotów – kol. Ryszarda Grzegorzewskiego. Kotwica o tyle nietypowa, bo na jej ramionach został wygrawerowany napis – 30 finał Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy. Ponad 9 kg kotwica, umieszczona na specjalnie przygotowanym stojaku, została w dniu 1 grudnia przekazana na licytację podczas 30 finału Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy związanej z zapobieganiem i leczeniem chorób wzroku u dzieci.

Awizowany podczas Kursu i Zlotu pomysł, aby ze środków prywatnych żeglarzy skupionych wokół PTTK ufundować nagrobek kol. Wiesława Łagiewskiego, honorowego członka PTTK, przybrał konkretny kształt w postaci uchwały KTŻ ZG PTTK. W czasie grudniowego posiedzenia komisji postanowiono przeprowadzić zbiórkę funduszy, na które złożą się dobrowolne wpłaty darczyńców oraz kwoty z należnych delegacji członków KTŻ ZG PTTK. Szybko zebrane środki i sprzyjająca pogoda w styczniu 2022 r. pozwoliły na montaż pomnika, na którym, oprócz danych imiennych umieszczono również tabliczkę z napisem - „Członek Honorowy PTTK”.

Późną jesienią, razem z działem promocji ZG PTTK przystąpiono do prac związanych z opracowaniem projektu nowego plakatu Komisji Turystyki Żeglarskiej ZG PTTK. Prace zakończono, plakat wydrukowano w nakładzie 20 szt. w dwóch wielkościach.

W grudniu 2021 roku Komisja Turystyki Żeglarskiej ZG PTTK przygotowała i wydała Biuletyn nr 40, w którym zawarte zostały opisy wszystkich najważniejszych działań komisji, relacje z większości tych wydarzeń zostały również zamieszczone na stronie internetowej www.ktz.pttk.pl.

W miesiącu marcu 2022 r odbyło się jedno zdalne oraz dwa stacjonarne: w Wolsztynie i Warszawie, posiedzenia pracującej w niezmienionym składzie Komisji Turystyki Żeglarskiej ZG PTTK. Omówiono na nim sprawy związane dalszą promocją Polskich Szlaków Wodnych i odznak ŻOT oraz sytuacją na Ukrainie. Znaczne ograniczenia związane z wydatkami na promocję i dofinansowanie imprez nałożone na administrację państwową postawiły duży znak zapytania nad organizacją rejsu sztandarrowego PTTK. Dofinansowanie rejsu po Szlaku Wielkich Jezior Mazurskich przez Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie umożliwiłoby zorganizowanie w 4 mazurskich Ekomarinach pikników ekologicznych, podczas których przede wszystkim miano zwrócić uwagę na czystość mazurskich jezior, promocje miejsc z bezpłatnym

odbiorem nieczystości z jachtowych toalet chemicznych, segregacją śmieci i proekologicznych zachowań na szlakach wodnych. Niestety z powodu braku wystarczających środków finansowych nie udało się w pełni zrealizować harmonogram rejsu. Nie mniej w dniach 25.06-16.07. 2022 r, odbył się XLIII Rejs Żeglarsko-Motorowodny PTTK „Wielkie Jeziora Mazurskie 2022 - Pływajmy w czystych wodach. Kampania edukacyjna”, w którym udział wzięło 10 jednostek i 32 uczestników, w tym jedna jednostka z zaprzyjaźnionymi żeglarzami z ukraińskiego Chersonia. W rejsie zwracaliśmy uwagę na dostępność miejsc z odbiorem nieczystości płynnych z jachtów, wyposażenie przystani, fachowość i chęć niesienia pomocy przez bosmanów, czy wreszcie na ofertę lokalnych IT, dostępność materiałów i oznakowanie szlaków tematycznych zlokalizowanych na trasie rejsu. Popłynęliśmy również do miejsca na jez. Tyrkło, gdzie planowane jest jego tunelowe połączenie z jez. Buwełno i w ten sposób stworzenie Wielkiej Pętli Jezior Mazurskich. Zresztą kilka dni później w tym miejscu podpisano przez Ministerstwo Infrastruktury i PGW Wody Polskie oficjalną deklarację, która ma określić możliwe warianty wyznaczenia przebiegu trasy Pętli Mazurskiej, z których będzie można wybrać rozwiązanie optymalne w aspekcie środowiskowym, turystycznym oraz funkcjonalnym. Ponadto zostanie dokonana analiza uwarunkowań społecznych i prawnych, jak i analiza kosztów oraz źródeł finansowania przedsięwzięcia.

W ocenie uczestników rejsu był on bardzo udany i przynoszący wiele pozytywnych wrażeń odnoszących się do istniejącej i dobrze wyposażonych marin, przystani i bindug. Szkoda tylko, że wysokość opłat za pobyt na ich terenie przyjął wręcz abstrakcyjny wymiar. Absurdalność cen, dorównujących opłatom w marinach Adriatyku czy Morza Egejskiego i zapewne znaczny odpływ turystów wodników, nie wróży niczego dobrego dla dalszego rozwoju Warmii i Mazur.

Niestety lutowa napaść Rosji na Ukrainę i prawie natychmiastowe zajęcie nadnieprzańskiego Chersonia uniemożliwiło rozegranie w 2022 r corocznych regat im. gen. M. Żaruskiego o Puchar Prezydenta RP.

Trzeci raz z rzędu przychodziło mi w tak niesprzyjających warunkach przygotować program kursu i zlotu żeglarzy PTTK. A, że chcieć to móc, zgodnie z tradycją i w 2022 r. spotkaliśmy się w dniach 15-18 września podczas XXXVIII Zlotu i Kursu Instruktorów Turystyki Żeglarskiej „Parowozownia Wolsztyn 2022” w Wolsztynie.

Przygotowania do zlotu były chyba najtrudniejszymi ze wszystkich dotychczasowych, a wpływ na to miało wiele przyczyn. Nie do końca unormowana sytuacja epidemiologiczna, ogromny wzrost cen i związane z tym koszty oraz pogarszająca się kondycja finansowa społeczeństwa mocno ograniczała możliwości wyboru miejsca i redukowałą atrakcje turystyczno-krajoznawcze jakie corocznie towarzyszyły zlotom. Tylko miejsce było pewne – Wolsztyn z największą parowozownią w Europie. Miejsce nie przypadkowe, bo pośrednio związane z uprawianą profesją naszego Ryszarda G, który całe swe życie zawodowe związany był z koleją. Sami przy okazji chcieliśmy poznać ten arcyciekawy fragment historii związany z rozwojem techniki stosowanej w PKP, tym bardziej, że Ryszard może pochwalić się legitymacją nr 6 maszynisty parowozów różnych typów, wydaną krótko po zakończeniu II wojny światowej. Szukając konkretnego miejsca na naszą bazę noclegową spotkałem się z bardzo różnorodną ofertą cenową, standardem wyposażenia i wyżywienia. Łatwo było znaleźć miejsce, nie zwracając uwagi na cenę, ale wtedy okazywało się, że cena znacznie przekracza możliwości finansowe uczestników. Musiałem wybrać taki kompromis, aby przysłowiowe ciało i dusza były ukontentowane. Po konsultacjach ze zlotowiczami wybraliśmy bardzo atrakcyjnie zlokalizowany, prawie nad brzegiem jeziora Ośrodek Wypoczynkowy Montana w Karpicku, tuż koło Wolsztyna.

Już pierwszego dnia Zlotu czekała na nas duża niespodzianka, przy budynku głównym Parowozowni oczekiwał na nas najważniejszy gość naszego spotkania – Rysiu G, którego z nieodległych Szamotuł przywiózł syn Radek. Niestety pogarszający się stan zdrowia Rysia, zwłaszcza kłopoty z poruszaniem się, nie pozwolił mu wziąć udziału w całym, trzydniowym spotkaniu. Uroczystość powitania Rysia przygotowana przez uczestników zlotu była bardzo wzruszająca. Otrzymane kwiaty, a przede wszystkim specjalnie uszyta przez Jurka Sz. „dyrektorska”, kolejarska czapka, z oryginalnymi guzikami z napisem PKP, orzełkiem i tzw. „ośką”, wywołała na twarzy Rysia ogromne rozrzewnienie i wycisnęło z jego oka małą łezkę wzruszenia. Przewodniczka oprowadzająca nas po terenie parowozowni i muzeum, mająca ogromną wiedzę i umiejąca ją przekazać, z ciekawością wsłuchiwała się w uzupełnienia dopowiadane przez Rysia, zwłaszcza dotyczące parametrów parowozów, ich wagi, osiągnięć i mało znanych szczegółów technicznych. Miło było spoglądać na Rysia oglądającego ze wzruszeniem, po wielu latach, pamiatki związane z jego pracą. Wyposażenie warsztatów naprawczych, oprzyrządowanie nastawni i akcesoria kas biletowych, umundurowanie i ekwipunek osobisty maszynistów, konduktorów i innych pracowników kolei wzbudzało także uprawnione zainteresowanie wszystkich uczestników zlotu. Dodatkowo na terenie parowozowni naszą uwagę wzbudziła ogromna, kilkuset tonowa halda węgla, niezbędnego do normalnego działania tego miejsca, o ironio dowiedziona tutaj tirami, gdyż według słów naszej przewodniczki to była najtańsza opcja dowozu !?.

Szybko minęło prawie półtoragodzinne zwiedzanie Parowozowni, ale wszyscy stwierdziliśmy, że warto było poświęcić każdą minutę, aby zobaczyć tak nietypowe, a przede wszystkim ciekawe miejsce. Po wzruszającym pożegnaniu z Rysiem G. ponownie w kolumnie samochodów pojechaliśmy zwiedzić wolsztyński Skansen Etnograficzny. Z niewielkim opóźnieniem zjawiliśmy się na terenie skansenu, gdzie przywitał nas przemiły przewodnik, niezwykle ciekawie opowiadający o kolejno odwiedzanych obiektach. Od razu można było wyczuć ogromne zaangażowanie i pasję, która emanowała z każdego jego słowa, w każdym dowcipie i anegdocie opisującą zwiedzane miejsce. Piątkowe popołudnie to czas, kiedy wszyscy uczestnicy kursu i zlotu mogli odświeżyć swoją wiedzę na temat bezpieczeństwa na i nad wodą, przypominając sobie wiedzę o budowie chmur i ich znaczeniu dla komfortu żeglugi. Jak co roku tę część szkolenia prowadził kol. Maciej Grzemski, drugą część zajęć poprowadził kol. Wojtek Skóra przypominając zasady udzielania pierwszej pomocy przedmedycznej i przesłanek użycia defibrylatora AEG podczas wykonywania sztucznego oddychania i masażu serca. Tego typu, coroczne szkolenia mają za zadanie utrwalenia schematu działania, podczas wykonywania RKO i dalszego postępowania w przypadku zagrożenia zdrowia i życia poszkodowanego.

Zmiany jakie zafundowały nam w ostatniej chwili Koleje Wielkopolskie i odwołanie kursu, nie pozwoliły nam na odbycie planowanej w niedzielne do południe, przejażdżki starym parowozem z wagonikami o drewnianych ławkach. Dobrze, że Parowozownia Wolsztyn pozostała otwarta i mogliśmy wcześniej spędzić niezapomnianą chwilę podczas jej zwiedzania.

Na szczęście Wolsztyn ma wiele, choć niekiedy mało znanych atrakcji, a jedną z nich jest Muzeum Roberta Kocha, ulokowane w domu, w którym przez kilka lat mieszkał, pracował i przeprowadzał doświadczenia znakomity lekarz i twórca nowej dziedziny w badaniach medycznych, jakim stała się bakteriologia. I również tutaj mieliśmy przyjemność być oprowadzani po arcyciekawej ekspozycji przez bardzo kompetentnego przewodnika, jednocześnie dyrektora muzeum. Wiele oryginalnych pamiątek: szklany sprzęt laboratoryjny, mikroskopy i inne wyposażenie dodawały tylko ekstra kolorytu temu miejscu. To kolejny punkt na liście obowiązkowych miejsc do odwiedzenia w Wolsztynie. Niedzielne popołudnie, to czas wyjazdu do domu, czas pożegnań i ostatnich wspomnień, omawianie wspólnych planów na rok następny.

Dla mnie to zawsze szczególny moment, połączenie niepewności czy przygotowany program zlotu spełnił oczekiwania zlotowiczów i w jakim składzie personalnym spotkamy się w roku następnym. Jakże prorocze były te obawy.

Staraniem KTŻ PTTK uporządkowano archiwum odznaki żeglarskiej, sporządzono pełne zestawienie wszystkich posiadaczy ŻOT, z czytelnym podziałem na poszczególne stopnie, Przygotowano również bardzo przejrzystą i czytelną tablicę informacyjną z umieszczonymi na niej wzorami odznak ŻOT i nazwiskami posiadaczy Dużej Złotej Odznaki z Diamentami oraz statystycznymi danymi dotyczącymi posiadaczy odznaki Dużej Srebrnej i Dużej Złotej ŻOT.

Aby zwiększyć atrakcyjność ŻOT KTŻ ZG PTTK opracowało okolicznościowy dyplom wręczany podczas nadania kolejnych odznak Za Wytrwałość. Wręczanie dyplomów i odznak z kolejnymi szmaragdami odbywa się w siedzibie CTW PTTK podczas uroczystych ceremonii.

Równolegle przez cały 2022 r. prowadzone były akcje promocyjne zmierzające do większego spopularyzowania idei zdobywanie odznak żeglarskich ŻOT i Optymistek oraz odznak Polskich Szlaków Wodnych: Szlaku Wisły, Odry i Warty, Pętli Wielkopolskiej, Toruńskiej oraz Pętli Żuławskiej i Zalewu Wiślanego. Sześć istniejących referatów weryfikacyjnych Żeglarskiej Odznaki Turystycznej zweryfikowało w 2022 r. łącznie 72. odznaki ŻOT różnego stopnia, 87. odznak Polskich Szlaków Wodnych oraz zostały przyznane 102. odznaki Optymistek.

Wydadę się, że zintegrowanie idei ŻOT, nagradzania dzieci i młodzieży własnymi odznakami oraz propagowanie rodzinnego, nieśpiesznego pływania połączonego z krajoznawstwem, z promującym wielopokoleniowe żeglarstwo turystyczne konkursem „Żeglarska Rodzina”, przyniosło pożądaną efekt. W dniu 17 grudnia 2022 r. podczas swego posiedzenia KTŻ ZG PTTK wręczyła nagrodzonym rodzinom Majchrzak, Kwaśniewicz i Horyd pamiątkowy graver i dyplom.

Pod koniec października 2022 r. środowisko żeglarzy turystów związanych z PTTK poniosło niepowetowaną stratę. Odprowadziliśmy na wieczną wachtę, po 94 latach życia Ryszarda Grzegorzewskiego. Niezwykłej postaci środowiska wodniaków, przyjaciela, z którym żeglowało się z prawdziwą przyjemnością, wiernego druha wielu wypraw wodniackich, człowieka, na którego zawsze można było liczyć. Żeglarza, który od lat nieodpłatnie wykonywał na rzecz turystów wodniaków wiele pamiątkowych gadżetów ze stali nierdzewnej, min: saperki, miniatury kotwic, bosaki. Był również wykonawcą pełnowymiarowej kotwicy Halla, z wygrawerowanym na swych ramionach napisem „30 finał Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy” - poświęconego zapobieganiu i leczeniu chorób wzroku u dzieci, która została następnie zlicytowana podczas styczniowego-30 finału WOŚP, ciesząc się ogromnym zainteresowaniem.

Mówią, że nie ma ludzi niezastąpionych, ale trudno sobie nawet wyobrazić kolejne rejsy bez Rysia. Będzie go nam bardzo brakowało.

W 2022 r został przygotowany i wydany obszerny Biuletyn KTŻ ZG PTTK nr 41, w którym szczegółowo zostały przedstawione wydarzenia związane z działalnością Komisji.

Podsumowując dotychczasową działalność Komisji Turystyki Żeglarskiej ZG PTTK, można stwierdzić, że przyjęty kierunek działania komisji, przede wszystkim skierowany na promowanie żeglarstwa i turystyki wodnej wśród najmłodszych, pomimo wielu ograniczeń spowodowanych pandemią i wywołanych przez nią trudnościom finansowym Towarzystwa, zaczyna powoli przynosić zakładane efekty. Również znajomość przepisów dotyczących spraw wodnych i rzetelna praktyka żeglarska, dały o sobie znać podczas prac w Zespole ds. Turystyki Wodnej przy PGW Wody Polskie, czy konsultacjach społecznych kilku projektów aktów prawnych sygnowanych przez Ministerstwo Infrastruktury i Ministerstwo Sportu i Turystyki.

Wydaje się, że działalność i inicjatywy KTŻ ZG PTTK w XVIII kadencji w pełni spełniły zadania pokładane przez ZG PTTK w i turystów żeglarzy

Wszystkim członkom Komisji Turystyki Żeglarskiej ZG PTTK należą się ogromne podziękowania za zaangażowanie osobiste i włożony wkład pracy.

Przewodniczący Komisji Turystyki Żeglarskiej ZG PTTK
Wojciech Skóra

Warszawa, marzec 2023 r.

Relacja z XLIII Rejsu Żeglarsko-Motorowodny PTTK „Wielkie Jeziora Mazurskie 2022 - Pływajmy w czystych wodach. Kampania edukacyjna”.
25.06 – 16.07.2022 r

Znaczne ograniczenia związane z wydatkami na promocję i dofinansowanie imprez nałożone na administrację państwową postawiły duży znak zapytania nad organizacją rejsu sztandarowego PTTK. Dofinansowanie rejsu po Szlaku Wielkich Jezior Mazurskich przez Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie umożliwiłoby zorganizowanie w 4 mazurskich Ekomarinach pikników ekologicznych, podczas których przede wszystkim miano zwrócić uwagę na czystość mazurskich jezior, promocje miejsc z bezpłatnym odbiorem nieczystości z jachtowych toalet chemicznych, segregacją śmieci i proekologicznych zachowań na szlakach wodnych.

Niestety z powodu braku wystarczających środków finansowych nie udało się w pełni zrealizować harmonogramu rejsu. Nie mniej w dniach 25.06-16.07. 2022 r, odbył się XLIII Rejs Żeglarsko-Motorowodny PTTK „Wielkie Jeziora Mazurskie 2022 - Pływajmy w czystych wodach. Kampania edukacyjna”, w którym udział wzięło 10 jednostek i 32 uczestników, w tym jedna jednostka z zaprzyjaźnionymi żeglarzami z Ukrainy. W rejsie zwracaliśmy uwagę na dostępność miejsc z odbiorem nieczystości płynnych z jachtów, wyposażenie przystani, fachowość i chęć niesienia pomocy przez bosmanów, czy wreszcie na ofertę lokalnych IT, dostępność materiałów i oznakowanie szlaków tematycznych zlokalizowanych na trasie rejsu. Popłynęliśmy również do miejsca na jez. Tyrkło, gdzie planowane jest jego połączenie z jez. Buwełno i w ten sposób stworzenie Wielkiej Pętli Jezior Mazurskich. Zresztą kilka dni później w tym miejscu podpisano przez Ministerstwo Infrastruktury i PGW Wody Polskie oficjalną deklarację,

która ma określić możliwe warianty wyznaczenia przebiegu trasy Pętli Mazurskiej, z których będzie można wybrać rozwiązanie optymalne w aspekcie środowiskowym, turystycznym oraz funkcjonalnym. Ponadto zostanie dokonana analiza uwarunkowań społecznych i prawnych, jak i analiza kosztów oraz źródeł finansowania przedsięwzięcia.

Ze względów finansowych, rejs rozpoczęliśmy w dniu 25.06. 22 r w Wygrynach w porcie „U Edka” nad jez. Będany od szybkiego wyslipowania 7 łodzi, które przyjechały na „kołach” z całej Polski. Koszt to 65 zł od łodzi, co przy okolicznych cenach powyżej 220 zł wydawało się ceną bardzo przystępną. Klarowanie i sztauowanie łodzi przywiezionym ze sobą zaopatrzeniem zajęły nam całe do południe, ale zgodnie z przyjętym harmonogramem rejsu, mieliśmy przejść przez otwartą w ubiegłym roku nową śluzę Guzianka II. Problem w tym, że wyslipowaliśmy się na wodę już poniżej nowej śluzy i nie pozostało nam nic innego jak wrócić się około 4 km do tyłu i przejść przez śluzę, aby na jez. Mała Guzianka zostać na noc na biwaku.

W tym czasie dołączyła do nas jeszcze jedna jednostka i w niedzielne do południe, przy pięknej słonecznej pogodzie, już teraz oficjalnie zaliczyć śluzowanie przez Guziankę II. Porównując obie, równoległe pracujące śluzy, można dostrzec jak ważna to była inwestycja, zresztą jako pierwsza po II wojnie światowej wybudowana całkowicie nowa śluza. Jak ułatwiła komunikację, a przede wszystkim zwiększyła bezpieczeństwo śluzujących się jednostek i znacząco przyspieszyła czas śluzowania.

Kolejna marszruta rejsu zaprowadziła nas przez jez. Śniardwy, przez które przelecieliśmy prawie jak na skrzydłach, pchani wiatrem od rufy na jez. Seksty. Nocleg W dniu następnym ponownie jez. Śniardwy, tym razem w kierunku Okartowa. I tu ponownie, bardzo sprzyjający nam Neptun pozwolił szybko i bezpiecznie przeskoczyć przez największe w Polsce jezioro i wpłynąć na jez. Tyrkło, gdzie w przy Polanie Wydry urządziliśmy sobie postój. Tutaj też odbył się pierwszy konkurs strzelecki z broni pneumatycznej.

Dalsza trasa rejsu to kierunek Mikołajki i Wioska Żeglarska. Na samo wspomnienie wysokości cen jakie w tym roku zafundowali nam gestorzy przystani, dalej cierpienie człowieka skóra na twarzy. Dobrze, że zarządca Wioski to znana mi bardzo dobrze osoba z PZZ, która doskonale rozumie specyfikę działalności turystycznej. Tylko dzięki jej uprzejmości i życzliwości zostaliśmy bardzo przystępnie finansowo potraktowani w Mikołajkach, a w drodze powrotnej z Rynu, w Starych Sadach zupełnie zwolnieni z opłat portowych. Dziękuję Ci Tomku D.

Pokonując kanały łączące jez. Tajty z jez. Jagodne, w kierunku Giżycka możemy się ponownie przekonać jak wiele środków finansowych przeznaczyły lokalne samorządy wspierane znacznymi funduszami przez Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie w modernizację, a w zasadzie odbudowę istniejących budowli hydrotechnicznych, ile pracy już włożono, aby ten szlak wodny był bezpieczny i zarazem stał się piękny poprzez dodatkową infrastrukturę, jaka jest tworzona wzdłuż jego brzegów.

Niestety jedyną niedogodnością tej drogi wodnej jest potrzeba położenia masztów, ale liczne mosty, mostki i ciągi techniczne ulokowane na wysokości około 4-4,5 m nad lustrem wody wymuszają taką potrzebę i niestety tego utrudnienia nie da się już zlikwidować.

Zaraz po pokonaniu trzech kanałów cumujemy w rodzinnej przystani Port Szymonka. Uczynny bosman pomaga nam szybko bezpiecznie przycumować do szerokich pomostów wyposażonych w przyłącza elektryczne. Pomimo, że Port oferuje sporo miejsc postojowych przy dwóch pomostach wolnych miejsc jest niewiele. Na pewno wpływ na to ma lokalizacja przystani, ale też renoma znakomitego jedzenia podawanego w Tawernie Szymonka.

Również wystrój wnętrza tawerny jak i jej otoczenie sprzyjają temu by poświęcić dłuższą chwilę na utwierdzeniu się o prawdziwości opinii panującej o tym miejscu. Dodatkowo właściciel tego miejsca znany jest z muzykalności i wspaniałych interpretacją szant i pieśni pracy. Na terenie przystani jest miejsce na ognisko, z czego z przyjemnością korzystamy, piekąc kielbaski na kilka sposobów. Ciepły wieczór i gitarowe wykonanie znanych szant i piosenek turystycznych umiła nam czas, choć często przydawał się rejsowy śpiewnik, aby wspomóc coraz częściej ulotną pamięć.

Giżycko przywitało nas zmienną pogodą, jednak dwudniowy pobyt pozwolił nam odwiedzić chyba największą, miejscową atrakcję – Twierdze Boyen. Wybór jednej z trzech tras dla zwiedzających, różniących się długością i czasem zwiedzania pozwoli każdemu znaleźć coś, co go będzie najbardziej interesowało z przebogatej historii powstania twierdzy i jej dalszej rozbudowy.

W niedzielne do południe 10 lipca ustawiamy się karnie przed mostem obrotowym na kanale Giżyckim aby przedostać się na jez. Kisajno i północną część Szlaku Wielkich Jezior Mazurskich. Przy sprzyjającym wietrze, choć oraz bardziej psującej się pogodzie szybko, po złożeniu masztu pod Mostem Sztynorckim wypływamy na jez. Mamry.

Coraz mocniej padający deszcz zmusza nas jednak do nieplanowanego postoju w Przystani Żeglarskiej w Składowie. Na szczęście nie ma tego złego co by nie można potraktować z odrobiną uśmiechu i pozytywnego nastawienia. Przystań to głęboko wcięta w ląd wąska zatoka, doskonale odłonięta od wiatru i zafalowania, choć z bardzo podstawową infrastrukturą. Praktyka zdobyta przy organizacji poprzednich ognisk i tutaj błyskawicznie się przydaje. Za zgoda Gospodarza rozpalamy na specjalnie przygotowanym miejscu ognisko, ponownie piekąc kiełbaski i długo siedząc wpatrujemy się w przepiękne, aż iskrzące się od gwiazd niebo.

Niestety to odznaka szybkiej zmiany pogody -na gorsze. Szybko o tym się przekonujemy dopływając na jez. Małe Mamerki do przystani zlokalizowanej tuż przy wejściu do niedokończonego Kanału Mazurskiego. Bardzo silny, momentami porywisty wiatr z deszczem na dwa dni uziemiają nas w tym miejscu, na szczęście bliskość bunkrów z okresu II wojny światowej pozwala, w krótkich przerwach od deszczu, na ich ponowne zwiedzenie. Jednak do pierwszej śluzy Kanału Mazurskiego - Leśniewo Górne jest dość daleko, do tego ścieżka biegnąca brzegami kanału jest mocno zarośnięta, miejscami wręcz niedostępna.

Dni szybko mijają, powoli musimy kierować się ponownie w stronę Giżycka. Jeszcze tylko szybki przeskok na jez. Dargin, lecz coraz mocniej wiejący wiatr, przechodzący w bardzo silne szkwały nie pozwolił bezpiecznie zacumować w płytkiej przystani w Nowym Harszu, nie pozostało nam nic innego jak najszybciej schronić się od zawietrznej strony wyspy Poganckie Kępy. Spokój i cisza, idealne miejsce, aby w spokoju spędzić na wodzie już jedną z ostatnich nocy.

Rejs kończymy w Porcie Sailor w Piękną Górze koło Giżycka. I tutaj zaprzyjaźniony właściciel przystani bardzo życzliwie finansowo traktuje nas podczas ostatnich chwil rejsu i podczas wyciągania dźwigiem łodzi i ustawianiu ich na przyczepach podłodziowych. Tym razem wielkie dzięki Wojtkowi G. Ostatni wieczór rejsu to tradycyjne czyszczenie bakist, licznie wspomniane wspólne chwile, wiele żartów i jak zawsze robienie planów na tegoroczny Złot i przyszłoroczny rejs.

W ocenie uczestników rejsu był bardzo udany i przynoszący wiele pozytywnych wrażeń odnoszących się do istniejących i dobrze wyposażonych marin, przystani i bindug. Szkoda tylko, że wysokość opłat za pobyt na ich terenie przyjął wręcz abstrakcyjny wymiar. Absurdalność cen, dorównującym opłatom w marinach Adriatyku czy Morza Egejskiego, czego skutkiem może być znaczny odpływ turystów wodników, nie wróży niczego dobrego dla dalszego rozwoju Warmii i Mazur.

Dziękuję wszystkim uczestnikom rejsu za wspólne, wspaniałe chwile, pogodę ducha i hart w trudnych nawigacyjnie chwilach, podziwiam załogę z Ukrainy, dla której sam pobyt na Wielkich Jeziorach Mazurskich, już sam w sobie był ogromnym przeżyciem, a dla których sama formuła naszych wspólnych PTTK owskich rejsów jest rzeczą zupełnie nie znaną na ich rodzinnych akwenach.

Jak zawsze zapraszam na Polskie Szlaki Wodne i do zobaczenia na rejsach.

Komandor rejsu
Wojtek Skóra

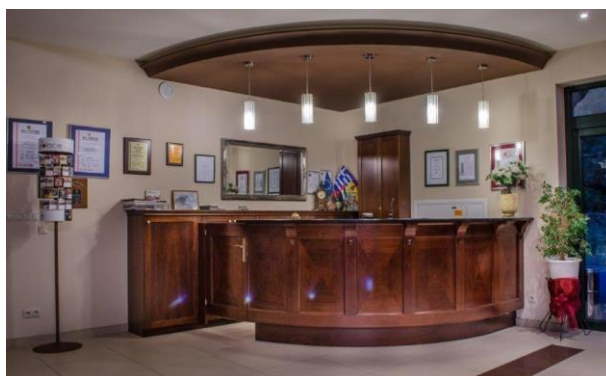

**Relacja z XXXVIII Kursu i Złotu Instruktorów Turystyki Żeglarskiej PTTK
„Parowozownia Wolsztyn 2022”
15 – 18.09.2022 r.**

Trzeci raz z rzędu przychodzi mi w tak niesprzyjających warunkach przygotowywać program kursu i złotu żeglarzy PTTK. W 2020 r podczas nasilenia się zachorowań na covid-19 nie udało się zorganizować złotu w Pszczynie. W roku następnym, również pełen obaw, że nagła decyzja Ministerstwa Zdrowia pokrzyżuje nam plany, spotkaliśmy się w zaprzyjaźnionym ośrodku wypoczynkowym 'Urocza' w Serpelicach nad Bugiem.

Tegoroczne przygotowania do złotu były chyba najtrudniejsze, a wpływ na to miało wiele przyczyn. Nie do końca unormowana sytuacja epidemiologiczna, ogromny wzrost cen i związane z tym koszty oraz pogarszająca się kondycja finansowa społeczeństwa mocno ograniczała możliwości wyboru miejsca i redukowałą atrakcje turystyczno-krajoznawcze jakie corocznie towarzyszyły zlotom. Tylko miejsce było pewne – Wolsztyn z największą parowozownią w Europie. Miejsce nie przypadkowe, bo pośrednio związane z uprawianą profesją naszego Ryszarda G, który całe swe życie zawodowe związany był z koleją. Sami przy okazji chcieliśmy poznać ten arcyciekawy fragment historii związany z rozwojem techniki stosowanej w PKP, tym bardziej, że Ryszard może pochwalić się legitymacją nr 6 maszynisty parowozów różnych typów, wydaną krótko po zakończeniu II wojny światowej. Szukając konkretnego miejsca na naszą bazę noclegową spotkałem się z bardzo różnorodną ofertą cenową, standardem wyposażenia i wyżywienia. Łatwo było znaleźć miejsce, nie zwracając uwagi na cenę, ale wtedy okazywało się okazywało się, że cena znacznie przekracza możliwości finansowe uczestników. Musiałem wybrać taki kompromis, aby przysłowiowe ciało i dusza były ukontentowane. Po konsultacjach ze zlotowiczami wybraliśmy bardzo

atrakcyjnie zlokalizowany, prawie nad brzegiem jeziora Ośrodek Wypoczynkowy Montana w Karpicku, tuż koło Wolsztyna.

I był to bardzo dobry wybór, ładne i dobrze wyposażone pokoje z łazienkami, niektóre z aneksami kuchennymi przywitały nas w swych progach, w godzinach popołudniowych w dniu 15.09.2022 r. Ciepła pogoda, rozległe tarasy przy pokojach zlokalizowanych na parterze sprzyjały długim pogawędkom i wspominkom o kończącym się już sezonie nawigacyjnym.

Piątkowy poranek przywitał nas pomimo niezbyt optymistycznej prognozy bardzo ładną pogodą. W szybko uformowanym samochodowym konwoju pojechaliśmy zwiedzać Parowozownię Wolsztyn. Tam czekał już na nas najważniejszy gość naszego spotkania – Rysiu G, którego z nieodległych Szamotuł przywiózł syn Radek.

Niestety pogarszający się stan zdrowia Rysia, zwłaszcza kłopoty z poruszaniem się, nie pozwolił mu wziąć udziału w całym, trzydniowym spotkaniu.

Uroczystość powitania Rysia przygotowana przez uczestników zlotu była bardzo wzruszająca. Otrzymane kwiaty, a przede wszystkim specjalnie uszyta przez Jurka Sz. „dyrektorska”, kolejarska czapka, z oryginalnymi guzikami z napisem PKP, orzełkiem i tzw. „ośką”, wywołała na twarzy Rysia ogromne rozrzewnienie i wycisnęło z oka małą łezkę wzruszenia.

Przewodniczka oprowadzająca nas po terenie parowozowni i muzeum, mająca ogromną wiedzę i umiejąca ją przekazać, z ciekawością wsłuchiwała się w uzupełnienia dopowiadane przez Rysia, zwłaszcza dotyczące parametrów parowozów, ich wagi, osiągnięć i mało znanych szczegółów technicznych

. Miło było spoglądać na Rysia oglądającego ze wzruszeniem, po wielu latach pamiątki związane z jego pracą. Wyposażenie warsztatów naprawczych, oprzyrządowanie nastawni i akcesoria kas biletowych, umundurowanie i ekwipunek osobisty maszynistów, konduktorów i innych pracowników kolei wzbudzało także uprawnione zainteresowanie wszystkich uczestników zlotu. Dodatkowo na terenie parowozowni naszą uwagę wzbudziła ogromna, kilkuset tonowa halda węgla, niezbędnego do normalnego działania tego miejsca, o ironio dowieziona tutaj tirami, gdyż według słów naszej przewodniczki to była najtańsza opcja dowozu !?.

Szybko minęło prawie półtoragodzinne zwiedzanie Parowozowni, ale wszyscy stwierdziliśmy, że warto było poświęcić każdą minutę, aby zobaczyć tak nietypowe, a przede wszystkim ciekawe miejsce.

Piątkowe spotkanie z Rysiem G zakończyliśmy w pobliskiej, bardzo klimatycznej cukierni, smacznymi porcjami szarlotki i sernika, aromatyczną kawą i ciemną herbatą.

Po wzruszającym pożegnaniu, ponownie w kolumnie samochodów pojechaliśmy zwiedzić wolsztyński Skansen Etnograficzny. Z niewielkim opóźnieniem zjawiliśmy się na terenie skansenu, gdzie przywitał nas przemiły przewodnik, niezwykle ciekawie opowiadający o kolejno odwiedzanych obiektach. Od razu można było wyczuć ogromne zaangażowanie i pasję, która emanowała z każdego jego słowa, w każdym dowcipie i anegdocie opisującą zwiedzane miejsce.

Ładna pogoda sprzyjała zwiedzaniu dość rozległego skansenu, a powinna być to jedna z obowiązkowych pozycji do odwiedzenia podczas pobytu w Wolsztynie.

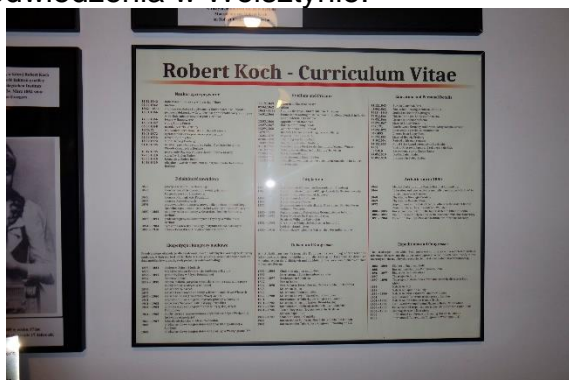

Piątkowe popołudnie to czas kiedy wszyscy uczestnicy kursu i zlotu mogli odświeżyć swoją wiedzę na temat bezpieczeństwa na i nad wodą, przypominając sobie wiedzę o budowie chmur i ich znaczeniu dla komfortu żeglugi. Jak co roku tę część szkolenia prowadził kol. Maciej Grzemski, drugą część zajęć poprowadził kol.

Wojtek Skóra przypominając zasady udzielania pierwszej pomocy przedmedycznej i przesłanek użycia defibrylatora AEG podczas wykonywania sztucznego oddychania i masażu serca. Tego typu, coroczne szkolenia mają za zadanie utrwalenia schematu działania, podczas wykonywania RKO i dalszego postępowania w przypadku zagrożenia zdrowia i życia poszkodowanego.

Zmiany jakie zafundowały nam w ostatniej chwili Koleje Wielkopolskie i odwołanie kursu, nie pozwoliły nam na odbycie planowanej w niedzielne popołudnie przejażdżki starym parowozem z wagonikami o drewnianych ławkach. Dobrze, że Parowozownia Wolsztyn pozostała otwarta i mogliśmy wcześniej spędzić niezapomnianą chwilę podczas jej zwiedzania.

Na szczęście Wolsztyn ma wiele, choć niekiedy mało znanych atrakcji, a jedną z nich jest Muzeum Roberta Kocha, ulokowane w domu w którym przez kilka lat mieszkał, pracował i przeprowadzał doświadczenia znakomity lekarz i twórca nowej dziedziny w badaniach medycznych, jakim stała się bakteriologia. I również tutaj mieliśmy przyjemność być oprowadzani po arcyciekawej ekspozycji przez bardzo kompetentnego przewodnika, jednocześnie dyrektora muzeum. Wiele oryginalnych pamiątek: szklany sprzęt laboratoryjny, mikroskopy i inne wyposażenie dodawały tylko ekstra kolorytu temu miejscu. To kolejny punkt na liście obowiązkowych miejsc do odwiedzenia w Wolsztynie.

Niedzielne popołudnie po smacznym obiedzie, to czas wyjazdu do domu, czas pożegnań i ostatnich wspomnień, omawianie wspólnych planów na rok następny. Dla mnie to zawsze szczególny moment, połączenie niepewności czy przygotowany program zlotu spełnił oczekiwania zlotowiczów i w jakim składzie personalnym spotkamy się w roku następnym.

Dziękuję wszystkim za udział w Zlocie, chęć wspólnego przebywania i poznawania nowych miejsc, za uczestnictwo w zabawach i śpiewaniu szant. Za to, że jesteście !!

To zawsze daje mi niesamowity impuls do działania i chęć do organizacji wspólnych rejsów oraz zlotów, pomimo coraz większych, acz niezależnych od nas problemów.

Pozdrawiając wodniacko, życząc wszystkim najlepszego zdrowia
Komandor zlotu
Wojtek Skóra

Sprawozdanie Klubów Żeglarskich działających nad jeziorem Kłęckim, z sezonu żeglarskiego z lat 2020 do 2022

Klubu Żeglarskiego „Korsarz” w Kłęcku PTTK Oddział Ziemi Gnieźnieńskiej. Gnieźnieńskiego Klubu turystyki Wodnej „Horyzont” w Gnieźnie PTTK Oddział Ziemi Gnieźnieńskiej.

Kluby „Korsarz” i „Horyzont” od 2010 roku działają wspólnie na terenie przystani klubu „Korsarz” nad J. Kłęckim.

Sezon żeglarski 2020

Szczególny wpływ na działalność klubów „Korsarz” oraz „Horyzont” w sezonie 2020 miał wybuch pandemii COVID-19. Związane z epidemią ograniczenia i zalecenia w zakresie dystansu społecznego wprowadziły znaczne utrudnienia w działalności. Spowolnieniu uległy prace remontowe nad sprzętem. Odbywały się ograniczone spotkania towarzyskie na terenie przystani, indywidualne żeglowanie turystyczne.

Remonty w sezonie 2020 były prowadzone w mniejszych grupach. Wykonano remont pomostu południowego - duży wkład pracy włożyli Paweł Rataj, Andrzej Molenda, Piotr Molenda, Mariusz Deminiak z klubu „Korsarz”.

W dniach od 11.06 do 15.06 2020 roku Alicja i Mariusz Deminiakowie „Korsarz” odbyli rejs po Krainie Wielkich Jezior Mazurskich. na swoim jachcie motorowym typu Glarson 175.

W okresie letnim poluzowano rygory pandemii i Paweł Czudowski „Horyzont” uczestniczył od 04-25 lipca 2020 roku w XXXI Rejsie Żeglarsko - Motorowodnym PTTK „Gościńce Kanału Elbląskiego i jez. Jeziorak” na jachcie „GNIEWKO-RADOSŁAW” wraz z 91 letnim armatorem Ryszardem Grzegorzewskim z Szamotuł. W rejsie rozpoczętym w Zalewie nad jez. Ewingi brało udział 11 jednostek - 31 żeglarzy i motorowodniaków z całej Polski, którzy poznawali zakątki Pojezierza Ławsko - Ostródzkiego: jez. Jeziorak, Mały i Duży Szeląg. Rejs zakończono w Ławie.

W dniu 30.07.2020 odbył się rejs motorowy (silnik elektryczny) po jez. Lednickim. Załoga Klubu „Korsarz” w składzie Alicja i Mariusz Deminiakowie, Wiesława i Andrzej Molendowie, Andrzej i Kuba Byszkiewiczowie.

Członek klubu „Horyzont” Krzysztof Turza sternik z załogą w składzie Hubert Radziowski oraz Marcin Nowak brali udział w regatach Pucharu Polski klasy Omega w klasie Omega Sport i w klasyfikacji generalnej zajęli szóste miejsce w 2020 roku.

Klub „Korsarz” zyskał następnym armatorów jachtów żaglowych mieczowych: Hładki Arkadiusz i Rataj Paweł Sasanka 660, jacht motorowy Mazur Piotr.

W roku 2020 podjęto jednogłośnie decyzję o rozszerzeniu działalności „pro bono”.

Sezon żeglarski 2021

Dalej działały wprowadzone ograniczenia związane z pandemią koronawirusa COVID-19 co spowodowało brak zorganizowanych imprez otwarcia i zamknięcia sezonu, regat

turystycznych. Zmusiło nas to do żeglowania indywidualnego po jez. Kłęckim. Krzysztof Turza „Horyzont” sternik wraz z załogą Hubert Radzimowski i Marcin Nowak w dniu 06 czerwca 2021 wygrali w inauguracyjnych regatach Pucharu Ziem Zachodnich w klasie Omega Sport rozgrywanych w Kościanie. Ta sama załoga w Pucharze Polski Klasy Omega w klasyfikacji generalnej klasy omega sport zajęła dziewiąte miejsce w 2021 roku.

Przystąpiono do remontu i wyposażenia pomieszczeń gospodarczych. Najbardziej zyskało pomieszczenie kuchenne, które po generalnym remoncie wyposażono w nowy sprzęt AGD, a wszystko to zostało wykonane własnoręcznie przez członków Klubu „Korsarz”.

Przy modernizacji i remoncie pomieszczenia kuchennego wyróżnili się: Małgorzata Czeremuga, Wiesław Lewandowski, Wiesława Basicz, Anna Swędrzyńska, Alina Gołochowicz, Kazimierz Depko, Przy dużym udziale Mariusza Deminiaka oraz Alicji Deminiak „Korsarz”.

W dniach 03.06 do 06.06.2021 Alicja i Mariusz Deminiakowie „Korsarz” pływali własnym jachtem motorowym po jeziorach: Niegocin, Kisajno, Mamry i Śniardwy.

W reżimie covidowym Paweł Czudowski „Horyzont” brał udział w okresie od 03- 17 lipca 2021 roku w LXII Rodzinnym Rejsie Żeglarsko - Motorowodnym PTTK „Zalew Koronowski 2021” na jachcie „GNIEWKO-RADOSŁAW” wraz z 92 letnim armatorem Ryszardem Grzegorzewskim z Szamotuł. Łącznie brało udział 24 uczestników na pięciu łodziach żaglowych i czterech motorowych poznając uroki Zalewu Koronowskiego, jego specyficzne ukształtowanie, wiele wąskich przesmyków i odnóg, zatok oraz połączonych kanałami niewielkich jezior, niskie przejścia pod mostami, pięknych i cichych zakątków z krystalicznie czystą wodą.

W dalszym ciągu działały obostrzenia covidowe i na posezonowe spotkanie żeglarzy PTTK wybrano ośrodek wypoczynkowy w Serpelicach nad Bugiem na XXXVII Kurs i Zlot Instruktorów Turystyki Żeglarskiej PTTK, który odbył się w dniach 30.09-03.10.2021 roku, a uczestnikami byli Jan i Paweł Czudowscy „Horyzont”. Na zlocie wspomniano ostatni rejs rodzinny na Zalewie Koronowskim oraz odświeżono praktyczną wiedzę dotyczącą bezpiecznego zachowania się na jachcie, umiejętność oceny zjawisk meteorologicznych, zasad udzielania pierwszej pomocy przedmedycznej, użycia defibrylatorów AEG.

Klub „Korsarz” ma następnego armatora jachtu żaglowego mieczowego Jasiewicz Jarosław – jacht ORION.

Sezon żeglarski 2022

Sezon żeglarski w 2022 r. rozpoczął się rejssem w dniach 26.02-06.03 2022r na wyspach Kanaryjskich: Teneryfie, La Palmas, La Gomera, na wyczarterowanym jachcie. Załogę stanowili członkowie Klubu Żeglarskiego „Korsarz” w składzie Molenda Piotrkapitan, Molenda Andrzej-I oficer, Czeremuga Małgorzata, Lewandowski Wiesław, Alicja i Mariusz Deminiakowie, Iwona i Janusz Nowakowie-załoga.

W tym roku wszyscy członkowie i sympatycy Klubów „Korsarz” i „Horyzont” zaszczepieni i odporni fizycznie i psychicznie na działania COVID-19 przystąpili do przygotowania jachtów na wodowanie i przystani do rozpoczęcia sezonu żeglarskiego, a odbyło się to w dniu 07 maja 2022 roku o godz. 12.00 zebraniem członków i sympatyków Klubu „Korsarz” i „Horyzont” oraz uroczystym podniesieniem bandery na maszcie i wybiciem szklanek.

Dokończono remont i wyposażenie pomieszczeń kuchennych oraz Tawerny, która służy do spotkań i szkoleń, jest reprezentacyjną wizytówką przystani, głównie dzięki pomocy Mariusza i Alicji Deminiaków „Korsarz”.

Janina i Paweł Czudowscy „Horyzont” zostali zaproszeni na uroczyste otwarcie sezonu

żeglarskiego do Olsztyna w dniu 15 maja 2022r, które rozpoczyna się o godz.18.00 uroczystą mszą św. w Sanktuarium Najświętszej Marii Panny Fatimskiej w Olsztynie. Już od 15 lat z inicjatywy kol. Józefa Kwaśniewicza i małżonki Grażyny, odbywa się uroczyste otwarcie sezonu żeglarskiego mszą św. Do tego grona dołączyli 11 lat temu pasjonaci lotnictwa, a od 8 lat wszyscy lubiący podróże i wędrówki, te dalsze i te bliższe, młodzi i starsi. Msza św. odbywa się w uroczystej atmosferze i scenerii udekorowanej symbolami żeglarskimi, lotniczymi i wszelakiej turystyki aktywnej. Po mszy św. nastąpiły wyróżnienia m/in P. Czudowski otrzymał „Medal 100 Rocznicy Urodzin Karola Wojtyły”.

W miesiącu czerwcu nawiązano współpracę ze Stodółką Bluesową Matylda we wsi Borzatów nad jez. Kłęckim prowadzoną przez Alicję Stempniewską i Macieja Gąsiorowskiego.

W dniach od 16.06 do 19.06 2022 roku Alicja i Mariusz Deminiakowie „Korsarz” odbyli rejs własnym jachtem motorowym po jeziorze Jeziorak.

25 czerwca 2022 roku reaktywowano, długo nieobecną na jez. Kłęckim Noc Świętojańską z puszczaniem wianków na wodzie. Po przygotowaniu wianków o godz. 21.00 rozpalono symboliczne ognisko, w ciszy i zapadającym zmroku, z jachtu na środku jeziora zwodowano wianków - widok wspaniały.

W dniu 03 lipca 2022 roku odbyły się regaty żeglarskie z okazji rozpoczęcia sezonu wakacyjnego Miasta i Gminy Kłęcko, wystartowało osiem jachtów, wykonały dwa okrążenia zajmując miejsca w kolejności:

- 1 - Inda Krzysztof,
- 2 - Wiertel Waldemar,
- 3 - Molenda Andrzej,
- 4 - Gąsiorowski Maciej,
- 5 - Czudowski Paweł,
- 6 - Hładki Arkadiusz,
- 7 - Molenda Piotr,
- 8 - Molenda Krzysztof.

Za pierwsze trzy miejsca wylosowano nagrody w postaci drobnych prezentów, a dzieci jako aktywni załoganci :

Gabrysia Wiertel lat 10,
Andrzej Byszkiewicz lat 5,
Kuba Byszkiewicz lat 3,
Stanisław Molenda lat 6 otrzymali torebki ze słodkościami.

Funkcję Sędziego Głównego pełnił Molenda Jacek, a Ratownika Mazur Piotr.

Nawiązano też współpracę z Fundacją PRONAUTIS ze Szczytnik Duchownych, reprezentowaną przez Annę i Roberta Nawrockich. Fundacja zajmuje się realizacją projektów hipoterapii, edukacji rekreacji wodnej dla osób niepełnosprawnych i wykluczonych. Klub „Korsarz” udostępnił teren przystani oraz szalupę żaglową s/y „Korsarz”, funkcję sternika pełnił Komandor Klubu „Korsarz” Molenda Andrzej, a koordynatorem realizacji współpracy Wiesław Molenda.

W ramach projektu „Moja siła w mej słabości” odbyło się 6 rejsów żagłówkami po jez. Kłęckim. Projekt został sfinansowany ze środków Wojewody Wielkopolskiego w ramach zadania publicznego w obszarze wsparcia osób niepełnosprawnościami - edycja 2022.

W sumie w rejsach wzięło udział 120 osób z niepełnosprawnościami wraz z opiekunami z powiatu gnieźnieńskiego, podopieczni Warsztatów Terapii Zajęciowej w Kłęcku, Stowarzyszenie Rodziców i Dzieci Niepełnosprawnych RAZEM z Gniezna oraz ze Środowiskowego Domu Pomocy Społecznej Dom TĘCZA z Gniezna.

Terminy rejsów: 14.07.2022r, 03.09.2022r, 12.09.2022r, 13.09.2022r, 20.09.2022r, 30.09.2022r.

Celem projektu było zwiększenie sprawności, samodzielności i aktywności społecznej osób z niepełnosprawnościami m/in. poprzez udział w atrakcyjnych formach spędzania czasu wolnego jak rejsy żaglówkami po jeziorze. Na zakończenie każdego rejsu odbyło się ognisko i wspólne pieczenie kiełbasek.

W dniu 21.08.2022 r. zrealizowano projekt AKTYWOMANIA. Brała w nim udział 21 osobowa grupa młodzieży. Przebywając nad jez. Kłęckim na przystani żeglarskiej Klubu „Korsarz” przeszła podstawowy kurs udzielania pierwszej pomocy przedmedycznej na fantomach. Po szkoleniu wykorzystując okno pogodowe, wypłynęliśmy pod komendą Andrzeja Molendy – sternika, na krótki rejs po jez. Kłęckim, w celu poznania jego walorów turystyczno - przyrodniczych. Był to miło spędzony dzień, łączący przyjemne z pożytecznym. Po rejsie, lekko upojeni powietrzem, posililiśmy się smażonymi kiełbaskami z ogniska.

Projekt „AKtywoMania” to zadanie publiczne, które zostało zlecone Fundacji PRONAUTIS na podstawie otwartego konkursu ofert pt. „Od wykluczenia do aktywizacji. Edycja 2022”, ogłoszonego w ramach Programu Ministra Rodziny i Polityki Społecznej „Od wykluczenia do aktywizacji”. Program pomocy osobom wykluczonym społecznie i zawodowo na lata 2020-2022”.

Dziękujemy za współpracę przy realizacji projektów Annie i Robertowi Nawrockim Fundacji PRONAUTIS oraz Wiesławie i Andrzejowi Molendom z Klubu Żeglarskiego „Korsarz”, życząc realizacji następnych projektów.

W dniach od 15.09.2022 do 18.09.2022 r. Jana i Paweł Czudowscy „Horyzont” brali udział w XXXVII Kursie i Zlocie Instruktorów Turystyki Żeglarskiej PTTK „Parowozownia Wolsztyn 2022”. Miejsce Zlotu wybrane nieprzypadkowe, a to ze względu na naszego aktywnego żeglarza seniora Ryszarda Grzegorzewskiego lat 93 z Szamotuł, który pracował zawodowo jako maszynista parowozów i maszynista instruktor ZDOK Poznań. W dniu 16.09.2022 przebywał z uczestnikami zlotu, zwiedzając Lokomotywnie w Wolsztynie, przekazując cenne wiadomości, o których nawet przewodniczka nie wiedziała. Zwiedzanie Wolsztyna, Muzeum Kocha i Skansenu zabudowań i wyposażenia gospodarskiego.

Krzysztof Turza „Horyzont” z załogą Hubert Radzimowski, Marcin Nowak w regatach Pucharu Polski Klasa Omega w klasyfikacji generalnej klasy Omega sport zajęła 9 miejsce w 2022 roku. W sezonach 2020, 2021 i 2022 łącznie wzięła udział w 16-tu regatach eliminacyjnych.

Klub „Korsarz” zyskał następnych armatorów jachtów żaglowych balastowych: Gąsiorowski Maciej i Lewandowski Wiesław.

Paweł Czudowski „HORYZONT” w okresie od 24.12.2018 do 25.12.2023 jest członkiem Komisji Turystyki Żeglarskiej Zarządu Głównego PTTK i pełni funkcję wiceprzewodniczącego. Jest także od 2007 roku członkiem Stowarzyszenia Armatorów Jachtowych w Gdańsku.

W dniu 24.09.2022 (sobota) kluby „Korsarz” i „Horyzont” zorganizowały rodzinne, turystyczne regaty żeglarskie, na wszystkim, co się unosi na wodzie, zakończone bez klasyfikacji wspólną zabawą, biesiadą oraz śpiewaniem szant.

Oficjalne zakończenie sezonu żeglarskiego nastąpiło w dniu 29.10.2022 roku, podczas którego omawiano plany na następny sezon nawigacyjny.

Komandor GKTW „Horyzont”
Paweł Czudowski

Komandor KŻ „Korsarz”
Andrzej Molenda

◆

Konkurs Żeglarska Rodzina za 2022 rok rozstrzygnięty. Poniżej relacja Laureatów. Relacje z rodzinnych rejsów 2020 – 2022.

Rok 2020.

Ten rok był specyficzny, COVID-19 zrobił swoje. Zarezerwowałem Sasankę 620 na Jeziorze Pluszne, aby chociaż namiastką żeglowania sprawić wnukom trochę radości.

19 lipca – niedziela. Z Olsztyna wyjechaliśmy do wsi Pluski. Wnuczęta: Michaś, Paweł, Szymon i Emilka niczego się nie spodziewali. Tu był czas na kąpiel dzieci w jeziorze, a kolejną niespodzianką dla wnuków było wejście na pokład jachtu, to dopiero wówczas dzieci dowiedziały się, że przez trzy dni będą żeglować z mamą i cicią Agnieszką oraz dziadkiem. Rozpoczęliśmy adaptację i przypomnienie zasad zachowania się na wodzie.

*Załoga w rejsie
po j. Pluszne:
Agnieszka, Mi-
chał, Szymon,
Paweł, Emilia
oraz dziadek.*

20 lipca – poniedziałek. Ruch na pokładzie rozpoczął się wcześnie. Słonko świeci, jest ciepło, przyjemnie i bezwietrznie. Wszyscy w oczekiwaniu na śniadanie zaczęli wypełniać kroniki Dziecięcych Odznak Żeglarskich Optymistek PTTK. Na pokładzie jachtu, gdzie jestem skipperem jest tradycją, że wszyscy zdobywają Żeglarskie Odznaki Turystyczne PTTK.

Zaraz po posiłku chłopcy mieli za zadanie samodzielnie postawić żagle oraz je zrzucić i sklarować na portowo. Wszyscy byli bardzo zaangażowani w wykonywaniu poszczególnych czynności. Przy braku wiatru i spokojnej wodzie nauka szybko dawała oczekiwane efekty. Ustaliliśmy drogą losowania stanowiska manewrowe. Zaangażowanie małych załogantów było ogromne, ale po wypłynięciu stopniowo gasło.

W czasie żeglugi największą atrakcją było przebywanie na pokładzie dziobowym, a było to możliwe pojedynczo i wyłącznie pod opieką Agnieszki. Pawełek na swoim posterunku wachtowym pozostał do końca dzisiejszej żeglugi. Po trzech godzinach żeglowania i około dziesięciu zwrotach stanęliśmy na kotwicy przy dzikiej plaży. Przyszedł czas na zabawy w wodzie oraz kolację z grilla.

21 lipca – wtorek. Dzieci od samego rana są głodne i domagają się kolejnych porcji. W końcu możemy wypłynąć. Wiatr do lądowy, wspólnie stawiamy żagle i schodzimy z kotwicy. Dziś na sterze pełni wachtę Paweł, grota obsługuje Szymon, a foka

Michał. Wiatr 3 do 4 ° z zachodu, wielokrotnie odbijany od ścian otaczającego jezioro lasu niespodziewanie pochylał łódkę. Część młodej załogi się cieszyła, a część nie chciała patrzeć na pochylający się jacht. Paweł był zdziwiony, że tak często trzeba robić zwroty, a wiatr zawiewa z różnych, niespodziewanych kierunków. On jest przyzwyczajony do pływania po Zalewie Szczecińskim, gdzie takie zdarzenia nie mają miejsca. Po dwóch godzinach żeglowania z licznymi zwrotami dotarliśmy do pomostu przystani w Pluskach. Przyszedł czas na lądowe przyjemności.

Załoga zabrała się do uzupełniania swoich kronik z rejsu, które służą do udokumentowania rejsu i zdobycia kolejnych stopni Dziecięcej Odznaki Żeglarskiej Optymistek.

Bliskość plaży oraz placu zabaw było powodem kolejnych zabaw.

Następnie wybraliśmy się na zwiedzanie. Odnaleźliśmy zabytkową drewnianą szkołę, w której przed 1918 rokiem nauczano w języku polskim oraz nowoczesny mały kościół. Największą atrakcją było jednak odwiedzenie restauracji „Złoty strug”, gdzie oprócz rozkoszy kulinarnych były króliki, małe kurki oraz inne domowe zwierzęta, a cały teren był wystawą dawnych narzędzi rolniczych. W nagrodę za dzielne żeglowanie dzieci mogły sobie wybrać swoje ulubione przysmaki.

Byliśmy z Agnieszką przekonani, że po obfitym i słodkim poczęstunku ufundowanym przez dziadka nie będzie trzeba robić kolacji. Byliśmy w błędzie.

Wieczorem panowała cisza i spokój oraz cudowny zachód słońca. Wszyscy mogli się zrelaksować.

22 lipca – środa. Mali żeglarze od rana wzajemnie się indukują, gdy jedno z nich zgłasza jakąś potrzebę, po chwili wszyscy tego chcą. Tak jest z jedzeniem, pić, toaletą i zabawą. Śniadanie było obfite, a wiatr zaczął się wzmacniać. Po 1000 wypłynęliśmy na pomarszczoną falami taflę jeziora. Postawiliśmy fokę, w mojej ocenie to było wszystko, na co pozwalała panująca pogoda oraz sprawność małych żeglarzy. Michaś sterował, a Szymek i Paweł obsługiwali szoty fokę. Mimo porywistych podmuchów wiatru załoga świetnie sobie radziła z obsługą. Michaś sterował i z czasem, co raz lepiej utrzymywał kurs, a przy dziadka pomocy wykonywał zwroty. Szymek i Paweł nauczyli się jak przy silniejszym wietrze radzić sobie z wybieraniem szotów fokę, a nie jest to czynność łatwa, gdy trochę brak siły. Na 1300 dopłynęliśmy do przystani i dzieci miały możliwość zrealizowania swoich lądowych potrzeb.

Koniec tego krótkiego, lecz bogatego we wrażenia rejsu. Dzieci zdobyły kolejne stopnie żeglarskiego wtajemniczenia oraz odbyli kolejny etap zdobywania Dziecięcej Odznaki Żeglarskiej PTTK.

Rok 2021.

Z Ulą, Zosią i Melisą.

W dniach 2 – 10 lipca załogę stanowili: wnuczka Zosia, córka Ula oraz dziadek Józek. W tym roku towarzyszy nam również Melisa, to piesek Uli i Zosi. Rejs rozpoczęliśmy w Szczecinie Dąbiu w przystani HOM.

W drogę wyruszyliśmy 3 lipca, a trasa wiodła do Stepnicy. Przypomnieliśmy sobie zasady bezpiecznego zachowania się na wodzie, a Zosia chętnie uczestniczyła w prowadzeniu jachtu zarówno w czasie płynięcia na silniku jak i na żaglach.

Po rybnym obiedzie Zosia zabrała się za dokonywanie wpisu do Kroniki DOŻ Optymistek, a następnie poszła z mamą na plażę w pobliżu, której znajduje się plac zabaw.

Następnego dnia, w niedzielę, z przystani im. Kapitana Hilgendorfa popłynęliśmy do Wolina. W czasie pokonywania trasy, Zosia wyszukiwała znaki nawigacyjne oraz

sieci informując sternika o dostrzeżonych obiektach. Stanęliśmy w basenie jachtowym i Ula z Zosią przygotowały obiad, a po obfitym posiłku poszły na lody oraz długi spacer do wioski wikingów. W skansenie dla Zosi były różne atrakcje: strzelanie z łuku, małe zwierzątka oraz zajadała podplomyk z marmoladą. Kolejny dzień spędziliśmy również a Wolinie, bowiem były na ten dzień prognozowane burze.

We wtorek wczesnie wyruszyliśmy z przyjaznego portu, postawiliśmy żagle i tak przy sprzyjających wiatrach dopłynęliśmy do Wapnicy. Po drodze już na Jeziorze Wicko natknęliśmy się na płynące z Lubina trzy jelenie. Takiego widoku jeszcze nikt z nas nie widział. Po zacumowaniu była wycieczka dziewczyn na plażę, a następnie razem wybraliśmy się nad jezioro Turkusowe. Po powrocie Zosia w swojej Kronice Optymistka zapisała swoje dzisiejsze wrażenia.

Środa zapowiadała się deszczowo, mimo tej nieprzyjemnej prognozy wyruszyliśmy na żeglarski szlak. Postawiliśmy żagle, w czym pomagała mi dzielna załoga, a że siąpił deszcz Zosia zajęła się rysowaniem i co jakiś czas wychodziła na pokład by pomóc mi rozpoznać pławy i wskazać, dokąd mamy płynąć. Przyszedł też czas na smakołyki przygotowane przez mamę. Na Kanale Piastowskim został przygotowany obiad i nim stanęliśmy w Basenie Północnym, dziewczyny były gotowe do zwiedzania Świnoujścia.

Czwartek. Po wyjściu z Kanału Piastowskiego płynęliśmy na żaglach w stronę Stepnicy. Łagodny wiatr sprzyjał uzupełnianiu Kroniki Optymistka, rysowaniu oraz czytaniu książek. Zosia nawet nie zauważyła, kiedy minął czas podróży.

Piątek to ostatni dzień naszego wspólnego żeglowania. Na żaglach dopłynęliśmy do naszego ulubionego miejsca HOM w Szczecinie Dąbiu. To miejsce ma swój żeglarski klimat, a zaletą jest również to, że jest blisko do dworca PKP. Na zakończenie rejsu w kawiarni Stare Dąbie były pyszne ciasta i mrożona kawa dla dorosłych.

Zakończenie rejsu w kawiarni Stare Dąbie.

Na niemieckich wodach z Emilką, Pawłem, Małgosią i Piotrem.

Tegoroczne żeglowanie w powyższym składzie rozpoczęliśmy 20 lipca w Mönkebude, dokąd ekipa przyjechała samochodem. Było dużo emocji i radości, że dzieci odwiedzą nowe miejsca. Kilkudniowe żeglowanie po nowych akwenach było możliwe tylko dla tego, że spotkaliśmy się właśnie tu.

Środa. Między nowych członków złogi zostały rozdzielone funkcje. Pawełek pełnił funkcję III oficera, a Emilka oficera rozrywkowego.

Pierwszym portem, który odwiedziliśmy było Usedom. Tu nowe nabrzeża i pięknie zagospodarowany teren. Wnuczęta poszły z rodzicami zwiedzać miasteczko. Po powrocie z wycieczki Małgosia przygotowała obiad, a następnie wyruszyliśmy w dalszą drogę. Paweł już sporo potrafi, szczególnie lubi sterować, gdy płyniemy pod żaglami, świetnie sobie radzi z ustawieniem żagli i utrzymywaniem kursu. Po dotarciu do Karnin była przyjemność dla wnucząt na placu zabaw oraz odkrywanie lokalnych historycznych atrakcji. Po powrocie jeszcze przed kolacją Emilka z Pawłem wypełniali swoje Kroniki Dziecięcej Odznaki Żeglarskiej Optymistek.

Czwartek. Kolejny dzień poznawanie nowych akwenów i miejscowości. Najbliżej mieliśmy do Anklam. Sprzyjający wiatr pozwalał na żaglach dopłynąć do klubowej przystani. Prawie całą drogę sterował Pawełek.

Przyszedł czas na zwiedzanie i drobne przyjemności szczególnie dla małych żaglogantów, a następnie na pyszny obiad przygotowany przez Małgosię. Najedzeni mogliśmy wyruszyć w stronę zwodzonego mostu, który zgodnie z planem jest otwierany o 1645. Za mostem niestety już tylko na silniku dotarliśmy do Rankwitz. Dzień zakończył spacer po okolicy oraz wypełnianie przez dzieci Kronik Optymistka.

Piątek. O 0830 byliśmy już w drodze pod żaglami, a po wejściu na wody Achterwasser, przy słabym wietrze zmierzaliśmy do Zinnowitz. Dziś urodziny naszego wnuka, więc po zacumowaniu w marinie poszliśmy na spacer po urokliwym miasteczku, a na uroczysty obiad z okazji 10. urodzin Pawła, jubilat wybrał indyjską restaurację. Załoga wybrała się na plażę i inne lokalne atrakcje. Dopiero późnym wieczorem wrócili na jacht.

Sobota. Wczorajsza wizyta wnucząt na plaży była na tyle atrakcyjna, że postanowili zaraz po śniadaniu udać się tam ponownie. Podziwiałem zapał, zwłaszcza, że odległość z przystani do plaży jest spora.

Przed 1700 oddajemy cumy i mimo dość silnego wiatru ze wschodu wyruszamy na Achterwasser, by trochę pożeglować na rozkołysanym akwenu. Na sterze Małgosia, ma możliwość zapoznania się z techniką sterowania na większej fali. Baksztagowy kurs przy 5 °B małym jachtem i załogą trochę poniewiera. Małgosia jest ambitna i doskonale radziła sobie w trudnych sytuacjach. Po wejściu na Peenestrom zapadła decyzja, że ponownie płyniemy do Rankwitz. Żagle zostały zrzucone dopiero na podejściu do przystani. Było późno i dzieci już były zmęczone. Dla nich był to dzień pełen wrażeń i emocji.

Niedziela. Dziś zgodnie z ustaleniami przez cały dzień na sterze będzie Paweł, więc rozpoczął manewrami portowymi. Doskonale sobie poradził, a dalej to już prosto torem do mostu zwodzonego. Tu jego wiedza została wzbogacona o umiejętność czytania znaków nawigacyjnych. Trzymanie się toru wodnego płynąc na żaglach przy porzywym wietrze nie jest proste. Dla Emilki największą atrakcją było ratowanie członka „za burtą”. Do tego celu służyła rzutka ratownicza. Do otwarcia mostu mieliśmy trochę czasu, więc Paweł trenował zwroty na wiatr i z wiatrem. Aby trochę utrudnić zadanie robił to tylko na fok. Na noc stanęliśmy w Mönkebude.

Cała załoga tego rejsu przed biurem bosmana w Mönkebude.

Poniedziałek. Dziś kończymy wspólne, rodzinne przebywanie na naszym jachcie. Po śniadaniu załoga wyruszyła w drogę do domu, a ja oddałem cumy i również wyruszyłem do Polski.

Rok 2022.

Relacja Urszuli Majchrzak.

Rejs w dniach 27 czerwca – 06 lipca 2022 r. na trasie: Szczecin Dąbie – Zakątek Żeglarski Kwadrat – Stepnica – Ueckermünde – Usedom – Anklam – Karnin – Świnoujście – Stepnica – Zakątek Żeglarki Kwadrat – Szczecin – Dąbie.

Załogę stanowili: Pani Komandor Grażyna Kwaśniewicz (mama i babcia), sternik Józef Kwaśniewicz (tato i dziadek), załoganta Ula Majchrzak (córka i mama), załoganta Zosia Majchrzak (córka i wnuczka), Melisa piesek Uli.

Dzień 1. Do Szczecina Dąbia przyjechałam w poniedziałek 27 czerwca z Zosią i Melisą. Na dworcu w Dąbiu przywitał nas Tatinek, na widok, którego wszyscy się ucieszyli. Melisa zaczęła nawet po swojemu gadać i też się przywitała.

Dzień 2. Atrakcją dnia było przepłynięcie na Zakątek Żeglarki Kwadrat, gdzie mogliśmy zrobić grilla, a Meliska skakała z pomostu do wody.

Dzień 3. Trasa Zakątek Żeglarski Kwadrat – Stepnica. Po zakupach w Biedronce poszliśmy z Zosią na plażę, bez Melisy. Po rozmowie z ratownikiem dostałam zgodę na kąpiel Melisy. Przeprowadziłyśmy ją z jachtu i Zosia z Melisą zażywały kąpeli. Zosia uciekała po wodzie a Melisa ją goniła. Wieczorem Zosia opisywała dzisiejsze przygody w Dzienniku z wakacji, będącym jednocześnie Kroniką DOŻ.

Zosia. Jak skończyłam się kąpać, poszłam na tyrolkę i było super.

Dzień 4. Podróż: Stepnica - Ueckermünde była intensywna. Falująca woda, od której Zosi i mnie zrobiło się niedobrze. Po zatrzymaniu się w klubowej przystani

poszliśmy na kawę i ciasteczko. Poszliśmy też z Babcią i Melisą po zakupy do Lidla. Zosia odwiedziła plac zabaw, gdzie córeczka chętnie się bawiła, podziwialiśmy też piękne róże.

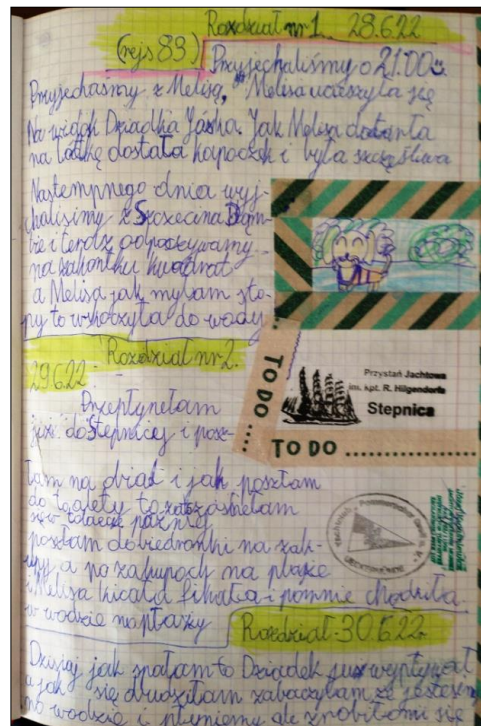
Rodzina Majchrzaków i Kwaśniewiczów w Ueckermünde.

Dzień 5. Podróż: Ueckermünde – Usedom. Dziś wczesne żeglowanie w porannej mgie. My spałyśmy w kojach, a Dziadek steruje. W Usedom są kolorowe małe domki, poszliśmy z Babcią i Dziadkiem do piekarni, w której też jest kawiarnia.

Poszłam z Zosią na spacer po miasteczku. Idąc obok kościoła z czerwonej cegły zobaczyliśmy drogowy znak do psiej toalety i bramkę z czerwonej cegły. Poszliśmy w tamtym kierunku, okazało się, że psia toaleta to droga z szarymi kamykami i trawnikiem. Nie daleko była kawiarnia, w której można było wypić kawę i zjeść ciastko. Wokół rosną piękne orchidee i inne ciekawe kwiatki, była też doniczka w kształcie filiżanki. Super miejsce! Pieskom wstęp był dozwolony. Po zjedzeniu ciasteczka Zosia uzupełniła wpis do *Dziennika z wakacji*. Po powrocie na łódkę zaczęły nadciągać burzowe chmury, zaczął się silny wiatr, a po chwili lał deszcz i trzaskały pioruny.

Gdy burza się oddaliła Zosia odkryła plac zabaw, na którym były wodne zabawki.

Dzień 6. Podróż Usedom – Anklam – Karnin. Z Usedom do Anklam płynęliśmy na silniku. Sterował Dziadek, Zosia chętnie pomagała mu w nawigacji i nie mogła się doczekać, kiedy będziemy w Anklam. Pamiętała, że już tu była i były pyszne lody. W Anklam odwiedziłyśmy informację turystyczną, gdzie Zosia otrzymała różne gadżety, była bardzo zadowolona. Zaszliśmy jeszcze do sklepu, gdzie Zosia kupiła sobie pamiątki i wydała ostatnie swoje euro. Z Anklam popłynęliśmy do Karnin. Gdy Dziadek opłacił postój były różne pyszności, a dla Zosi ciasto, które, jak stwierdziła było bardzo słodkie.

Kronika Dziecięcej Odznaki PTTK „Optymistek”.

Dzień 7. Podróż Karnin – Świnoujście. Rano Dziadek sam wypłynął i nawet nas nie budził. Na Kleines Haff były duże fale, ale tym razem nikt nie miał choroby morskiej. Zosia i Babcia siedziały w kabinie i nic im nie było.

Śniadanie zrobiliśmy dopiero na Kanale Piastowskim, bo tu już nie bujało jachtem. W Świnoujściu najważniejszy był spacer i obiad, bo wszyscy już zgłodnieli. Wieczorem graliśmy w Rummikuba.

Dzień 8. Podróż Świnoujście – Stepnica. Na żaglach dopłynęliśmy do Stepnicy. W czasie żeglugi każda z nas miała czas dla siebie. Zosia uzupełniała swój *Dziennik z wakacji* opisując wczorajsze wydarzenia. Lekkie zafalowanie i przechyły jachtu nie stanowiło problemu. Z niecierpliwością oczekiwała, kiedy będzie mogła pójść na plażę i bawić się w wodzie z Melisą. Zabawa z pieskiem sprawia jej dużo radości.

Dzień 9 Podróż Stepnica – Zakątek Żeglarski Kwadrat. Wiatr nam sprzyjał, tego dnia Zosia pomagała Dziadkowi w sterowaniu oraz obsłudze żagli, opiekowała się Melisą, wskazywała drogę, którą mamy płynąć. Atrakcją na zakończenie dnia był grill z kiełbaskami, wszystkie panie były zaangażowane w przygotowanie tego posiłku.

Dzień 10. Podróż Zakątek Żeglarski Kwadrat – Szczecin Dąbie. Wstaliśmy przed 0700, Tatinek zrobił kawę, Mamusia kanapeczki, a ja przygotowałam prowiant na powrót do domu. Melisa była na spacerze z Dziadkiem, spotkali młode dziki, więc szybko wrócili. Zaraz po śniadaniu i po spakowaniu naszego dobytku wypłynęliśmy do Szczecina Dąbie.

DZIĘKUJEMY KAPITANIE ZA MOC PRZYGÓD!

PANI KOMANDOR ZA TOWARZYSTWO I UMILANIE NASZEGO POBYTU!

Relacja Agnieszki Horyd

W roku 2022 ponownie zdecydowaliśmy się na przygodę wakacyjną z Dziadkiem Józiem. Po dwóch latach trwającej pandemii COVID-19 planowaliśmy dość ambitne trasy rejsu po wodach niemieckich. Kapitan statku proponował kursy począwszy od zaokrętowania w porcie Wolgast skończywszy na zwiedzaniu wód rzeki Peene i urokliwego Zinnowitz.

Jak to bywa w życiu plany ulegają zmianie, w końcu jesteśmy dość elastyczni, i po zweryfikowaniu stanu zdrowia stawów barkowych Dziadka Józia ustaliliśmy, że będzie zwiedzanie wód polskich. Rozpoczęliśmy od znanej już Stepnicy, gdzie chłopcy po długiej jeździe z Olsztyna mogli pobiegać z piłką po dość obszernych terenach Mariny. Zapowiadane był upały, więc motywem przewodnim miały być żeglowanie w celu odkrycia najlepszych kąpielisk Zalewu Szczecińskiego. W końcu, co robić, gdy zapowiadają flautę a na pokładzie jest dwóch chłopców uwielbiających nurkowanie?

Rodzina Horydów na pokładzie. Michaś i Szymek przekraczają granicę przy pławie Haff.

Pierwsza trasa raczej nie spełniła ich wymagań kąpielowych, ale za to Szczecin przywitał nas cudowną pogodą zachęcającą do zwiedzania tego miasta Griffinów. Ogród Różany Pawła Jasienicy i paprykarz nie został zaliczony, więc i tak będzie trzeba wrócić. Wiatr, tak jak zapowiadała prognoza pogody, z godziny na godzinę było jak na lekarstwa a temperatura rosła, więc kolejnego dnia po nocy spędzonej koło kolorowego Lunaparku, dotarliśmy poprzez Jezioro Dąbie do Lubczyny. Kąpielisko przez chłopców zaliczone z wysoką notą za plażę strzeżoną, czystym pisakiem i wodą bez roślinności wodnej. Atrakcją był pływający blisko brzegu zaskroniec, dość duży.

Plany na kolejny dzień także były uzależnione od wysokiej temperatury i raczej braku wiatru niż niesamowitych sztormów. Strzał padł na marinę w Trzebieży, warunek postawiony był przez Naszego Kapitana jeden - wypływamy, skoro świt, aby uniknąć „patelni” na wodzie. Faktycznie Trzebież osiągnęliśmy koło 10.00 i po zameldowaniu się u bosmana nastąpił czas na relaks w pobliskim parku. Drugie śniadanie skonsurowano i to był czas, kiedy chłopcy już nie mogli się doczekać pójścia na plażę. Infrastruktura dla turystów super przygotowana, wybudowane deptak i ścieżka w trzcinach nad zalewem robią wrażenie. Jednak chłopcy dotarłszy nad plażę byli niepokieszeni po tym jak się dowiedzieli, że wysoka temperatura spowodowała zakwit sinic i z kąpeli nici. Ciężko wysiedzieć na plaży w taki upał, raczej w grę wchodzi lody i powrót do portu ścieżką wśród trzcin. Dziadek miał ciężkie zadanie by zabrać nas nad czyste wody. Była też nikła nadzieja, że jednak uda się zapłynąć, chociaż do jednego portu niemieckiego. Jest to jednak zagranica, na którą tak liczyli chłopcy.

Kapitan Józek stanął na wysokości zadania i przy sprzyjającym wietrze udało się nam dotrzeć do kurortu Mönkebude. Tam plażowanie było na prawdę udane. Woda czysta i ciepła w skali do 10 punktów chłopcy ocenili na 10. Hasania w wodzie nie było końca do samego wieczora, a że miejscowość mała obeszliliśmy ją dookoła w parę chwil. Warto było. Zadbane domy, wypielęgnowane ogródki przydomowe, cisza i spokój, które przerywały tylko świsty jerzyków bardzo tam zadowolonych.

Kolejny dzień i zaskoczenie, bo jednak dostaliśmy się na rzekę Peene, aż do miasta Anklam. Swoją drogą, mówi się o betonozie w polskich miastach, Anklam to dowód na to, że w Niemczech też jest to problem. Centralny plac na pewno byłby dużo bardziej przejrzanym miejscem, gdyby nasadzeń było więcej.

Jaka była największa atrakcja w Anklam - zakupy w Aldi :D. Powrót po rzece był z wiatrem, więc dość szybko dotarliśmy do cudownego Karnin. Historia tego miejsca jest fascynująca, a tym bardziej zwiedzanie tych zakątków z Dziadkiem.

Czy można uwierzyć, że cały Zalew Mały i Zalew Szczeciński można przepłynąć w parę godzin. My już to wiemy. Był też małe straty, ale tylko do wiaderka oraz trochę strachu jak wieje 6 °B, a my płyniemy baksztagiem na rozkołysanych falach. Stepnica wydała się spokojnym portem. Tu kończymy naszą żeglarską przygodę.

Relacja Małgorzaty i Piotra.

Rejs trzypokoleniowy rodziny Kwaśniewiczów 23-30.07.2022r.

Tegoroczny rejs rozpoczęliśmy w dniu 11.urodzin Pawła. Po przyjeździe do Stepnicy dziadek Józek czekał na nas z niespodzianką – zamówił dla nas torciki bezowe, by uczcić urodziny wnuka.

Rodzinka w drodze z Wapnicy do Trzebieży.

W drodze z Trzebieży do Wolina. Emilka i Paweł prowadzą Kroniki DOŻ PTTK.

Mając tylko 6 dni na żeglowanie i wielkie oczekiwania, musieliśmy ograniczyć nasze pływanie do wód Zalewu Szczecińskiego i Kamieńskiego. W tak krótkim czasie udało nam się odwiedzić porty w Wapnicy, Wolinie, Dziwnowie, Kamieniu Pomorskim i Trzebieży.

Mieliśmy warunki zarówno łagodne jak i szorstkie. Podczas fluty spokojnie popijaliśmy kawę, a dzieci przygrywały nam na gitarze. W czasie silniejszego wiatru Paweł poczuł potrzebę przygody, sprawdzenia swoich umiejętności i sił. W ten sposób sterując niemal samodzielnie przełynął jeden z najbardziej wymagających odcinków - z Wapnicy do Wolina podczas silnego wiatru i rozkołysu. Emilka natomiast bardzo chętnie sterowała, uczyła się utrzymywać kurs na podstawie punktów terenowych jak również (mniej chętnie) na kompas. W słoneczną pogodę zwiedzaliśmy okoliczne miejscowości, Woliński Park Narodowy, a także spełniając potrzeby dzieci plażowaliśmy i kąpaliśmy się w Morzu Bałtyckim oraz w wodach Zalewu Szczecińskiego.

Emilka i Paweł byli podekscytowani możliwością pływania na łódce dziadka, gdyż kilka dni wcześniej uczestniczyli w obozie żeglarskim nad jeziorem Dadaj.

Tam nabyli nowych umiejętności, a teraz mogli nam się pochwalić zdobytą wiedzą i ćwiczyć poszczególne czynności związane ze sterowaniem, analizowaniem kierunku wiatru, ustawianiem żagli i cumowaniem łódki w porcie.

Mimo, iż nie zawsze potrafiliśmy się dogadać czy zrozumieć intencje drugiego członka załogi, uważamy, że warto podejmować trud i wyzwania żeglowania rodzinnego, spełniając marzenia oraz podtrzymując rodzinną pasję.

Polskie Towarzystwo Turystyczno-Krajoznawcze
Komisja Turystyki Żeglarskiej

00-871 Warszawa, Kasprowicza 40, www.ktz.pttk.pl

tel: 22 254 85 95, e-mail: ctw@pttk.pl

Warszawa, 14 grudnia 2022 r.

Wojciech Jacobson

Szczecin

Szanowny Panie Kapitanie,

Jest mi niezmiernie miło zakomunikować, że Żeglarska Odznaka Turystyczna wzbogacona o 25 Szmaragdów trafia dziś do Pańskich rąk. Każdy z 25 Szmaragdów to kolejny wyczyn pod żaglami, kolejne mile pokonywane w wielkich wyprawach na pokładach żaglowców, ale także w zwykłych rejsach śródlądowych. Bo w przypadku

tęgo wyróżnienia nie chodzi o spektakularne dokonania i zwycięstwa w regatach, ale o cierpliwość, systematyczność, konsekwencję i rzetelność, cechy w żeglarstwie niezmiernie ważne. W Pańskim ponad 70 -letnim życiorysie żeglarskim nie brakowało z pewnością chwil pięknych, wydarzeń podniosłych, trofeów prestiżowych. Dziś do tego wielkiego zbioru chcielibyśmy włączyć naszą odznakę w uznaniu Pańskiego dorobku. ŻOT to prestiżowa odznaka wodniaków podkreślająca i nagradzająca wspomniane powyżej wartości, ale warto zaznaczyć, że każdy z żeglarzy zdobywa ją sam, a rolą Komisji Turystyki Żeglarskiej Zarządu Głównego PTTK jest tylko potwierdzenie zdobytego i udokumentowanego stażu.

W dotychczasowej, ponad 60-letniej historii Żeglarskiej Odznaki Turystycznej 25 Szmaragdów to przypadek bez precedensu. W poprzednich latach wyczynem wartym podkreślenia były 3 do 4 Szmaragdów, a ich posiadacze z dumą nosili odznaki w klapach marynarek. Pan dokonał rzeczy niemal niemożliwej, a Pańskie wyróżnienie godne jest najwyższego uznania i stanie się zapewne przedmiotem zazdrości wielu Pańskich kolegów. Nie zdradzę chyba tajemnicy mówiąc, że pod wpływem Pańskich osiągnięć Komisja Turystyki Żeglarskiej ZG PTTK planowała nawet zmienić regulamin,

ostatecznie jednak pozostała przy dotychczasowym, obowiązującym od wielu lat, a stało się tak w imię poszanowania tradycji.

Żeglarstwo zmienia się na naszych oczach, sezon wydłużył się do niemal całego roku dzięki czarterom na egzotycznych wodach i wielkim wyprawom żeglarskim, Polacy żeglują coraz więcej i dalej, a jachty stają się coraz szybsze. Dobrze się jednak stało, że ŻOT uzupełniony o tak wiele Szmaragdów trafia do Pana, postaci ze wszech miar wyjątkowej, uosabiającej tradycyjne żeglarskie wartości i prawdziwy etos, którego we współczesnym świecie jest coraz mniej. Jest Pan już od wielu lat postacią legendarną, wręcz pomnikową, dziś staje się Pan nią także dla środowiska żeglarzy pływających pod banderą PTTK.

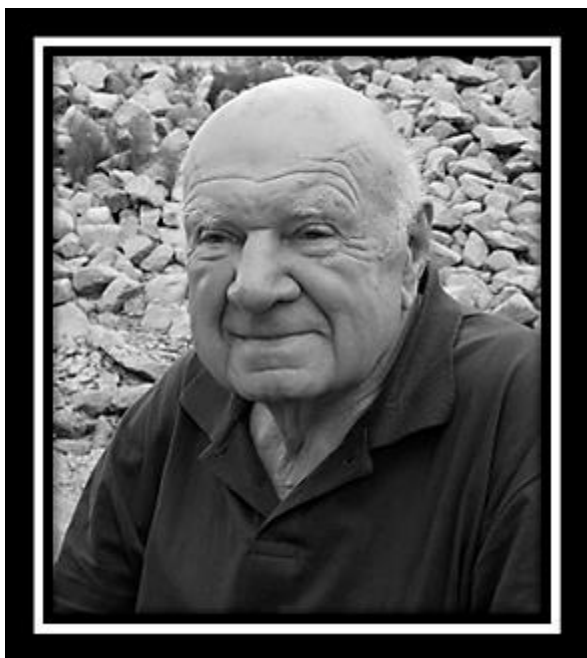
Panie Kapitanie,

Życzymy Panu przede wszystkim zdrowia, odporności i niegasnącej aktywności, zarówno żeglarskiej jak i twórczej, wierzymy, że to wyróżnienie, bardzo ważne dla naszego środowiska, zechce Pan przyjąć jako wyraz najwyższego uznania żeglarzy-turystów.

Z wyrazami szacunku i uznania
Przewodniczący Komisji Turystyki Żeglarskiej ZG PTTK
Wojciech Skóra

Ostatnie pożegnanie naszego przyjaciela.

Złe wiadomości rozchodzą się lotem błyskawicy. W dniu 22.10.2022 odszedł Ryszard Grzegorzewski, niezwykła postać środowiska wodniaków, przyjaciel, z którym żeglowało się z prawdziwą przyjemnością, wierny druh wielu wypraw wodniackich, człowiek, na którego zawsze można było liczyć.

Ryszard to postać wielowymiarowa: zasadniczy w sprawach ważnych, ale pozwalający sobie na pewien luz w mniej istotnych kwestiach. Spokojny i łagodny, ale potrafiący uderzyć pięścią w stół, kiedy zabiegał o sprawy ważne. Nadzwyczajnie koleżeński, uczynny, zawsze skory do pomocy.

Rysiu, bo tak zwracali się do niego znajomi, często o dwa pokolenia młodszy, był postacią niezwykle życzliwą dla wszystkich. Na równi traktował osoby ze świecznika i zwykłych wodniaków spotkanych na szlaku. W dzieciństwie związał się z harcerstwem i tam ugruntowano w nim najważniejsze życiowe wartości wcześniej wpojone w domu rodzinnym: prawość, pracowitość, sumienność, odpowiedzialność

i skromność. Nie narzucał się, nie podkreślał swoich walorów, był spokojnym, wyważonym i nieco powściągliwym człowiekiem. Dużo czytał i miał ogromną wiedzę historyczną, ale nie epatował nią, nie afiszował, był to jego świat dostępny dla najbliższych przyjaciół. Wielką wartością dla Rysia była rodzina; wspaniała żona, dwoje dzieci, wnuki, doczekał nawet prawnuków.

Dzieciństwo spędził w Łukowie i Szamotułach, po ukończeniu szkoły podstawowej wybrał Technikum Kolejowe, aby zdobyć wymarzony zawód maszynisty. Studiował na Politechnice Poznańskiej, ale studiów nie ukończył. Zawodowo związał się z poznańską ZDOKP, po latach doszedł do stanowiska instruktora nauczania maszynistów. Kolej była jego pasją, która nigdy nie wygasła. Jeszcze we wrześniu, podczas naszego ostatniego Zlotu PTTK w Wolsztynie brał udział w zwiedzaniu tamtejszej parowozowni. Był już niesprawny, poruszał się na wózku, ale w otoczeniu parowozów czuł się młodszy o dekady. Z prawdziwą miłością potrafił opowiadać o parowozach, ich wyposażeniu i osiągnięciach. Wiedział o nich chyba wszystko.

Nie ograniczał się tylko do pracy. Zawsze był aktywny, żeglował, gotował, zajmował się ślusarką. To niezwykle człowiek, dużo czytał, ale był znakomitym mechanikiem, ślusarzem, miał nadzwyczajne zdolności manualne, był prawdziwą „złotą rączką”. Tworzył prace w metalu, artystyczne, ale również użytkowe. Jeszcze niedawno jego chlubą była kotwica z nierdzewki, którą podarował Wielkiej Orkiestrze Świątecznej Pomocy z okazji 30. edycji Wielkiego Finału. Przez lata podobnych prac stworzył wiele i chętnie obdarowywał nimi znajomych przy różnych okazjach, ale również zupełnie bez okazji. Był fanem, wręcz fanatykiem motoryzacji. Jego Mercedes z 1939 roku to był rarytas, z którego był dumny. Samochód znajdował się w doskonałej kondycji dzięki wieloletnim staraniom jego właściciela, a traktował go nie jako środek lokomocji, ale niemal jak członka rodziny. Podobnie traktował swoje jednostki pływające. Jego jacht żaglowy „Gniewko Radosław” był wychuchaną jednostką z licznymi własnymi patentami własnoręcznie przygotowanymi. Udoskonalął go latami, spersonalizował tak, że łódka stała się obiektem zazdrości innych wodniaków. Będąc już w sile wieku „przesiadł się” na jacht motorowy, który nazwał również „Gniewko Radosław” i który przez lata eksploatacji podobnie udoskonalił i przystosował do swoich potrzeb. A pływał na nim jeszcze po osiemdziesiątce doskonale radząc sobie na wodzie w każdych warunkach.

Jego pasją była kuchnia. Uwielbiał gotować, był zapalonym grzybiarzem i wielkim znawcą grzybów. Przygotowywane przez Rysia specjały przez lata obrosły wodniacką legendą: wędzona słonina, smalec z przyprawami, wspaniałe wędzone boczkki czy - kultowa już w kręgu uczestników dorocznych rejsów- zupa to jego popisowe specjały. Nie krył składników i receptur, dzielił się przepisami, ale chyba nikomu nie udało się dorównać w przygotowaniu podobnych dań. Specjały Rysia były nie do podrobienia! O jego nalewkach serwowanych podczas naszych dorocznych rejsów PTTK krążyły legendy, ale dla niego była to zwykła sprawa.

Do PTTK zapisał się w 1958 roku, był przez lata członkiem Oddziału PTTK w Szamotułach, a następnie Oddziału Pracowników Kolei w Poznaniu. W 2006 roku wstąpił do Wojskowego Klubu Żeglarskiego „PASAT” Oddział PTTK przy Klubie POW w Bydgoszczy, który po przekształceniach w 2012 roku stał się Oddziałem Żeglarskim PTTK „PASAT” w tym mieście.

Ryszard był doceniany przez władze; otrzymał chyba wszystkie możliwe odznaczenia resortowe, a także Order Przodownika Pracy, Krzyż Orderu Odrodzenia Polski, Złotą Honorową Odznakę PTTK, także złotą odznakę Honorowego Dawcy Krwi.

Przez wiele lat Rysiu brał udział w rejsach PTTK, których był filarem i prawdziwą duszą towarzystwa. W kolejnym rejsie już Go nie zobaczymy i z pewnością będą to już inne wyprawy. Mówią, że nie ma ludzi niezastąpionych, ale trudno sobie nawet wyobrazić rejs bez Rysia. Będzie go nam bardzo brakowało.

„Oczy przeważnie otwierają się dopiero wtedy, kiedy dla niektórych rozdziałów naszego życia, zamykają się drzwi”

Przyjaciele żeglarze